

<u>Číslo oznamu</u>	<u>Obsah</u>	<u>Strana</u>
	I <i>Informácie</i>	
	Komisia	
2006/C 91/01	Výmenný kurz eura	1
2006/C 91/02	Výmenný kurz eura	2
2006/C 91/03	Oznámenie Komisie v rámci implementácie smernice Rady z 21. decembra 1989 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa osobných ochranných prostriedkov (89/686/EHS) ⁽¹⁾	3
2006/C 91/04	Štátna pomoc — Portugalsko — Pomoc C 4/2006 (ex N 180/2005) — Pomoc pre spoločnosť Djebel, S.A. — Výzva na predloženie pripomienok podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES ⁽¹⁾	25
2006/C 91/05	Štátna pomoc — Francúzsko — Štátna pomoc č. C 9/2006 (ex NN 85/2005) — Fond na predchádzanie rizikám v oblasti rybolovu — Výzva na predloženie pripomienok podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES ⁽¹⁾	30
2006/C 91/06	Predbežné oznámenie o koncentrácii (Prípád č. COMP/M. 4114 — Lottomatica/GTECH) ⁽¹⁾	35
2006/C 91/07	Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii (Prípád č. COMP/COMP/M.4121 — Allianz Group/Sofinim/United Broadcast Facilities) ⁽¹⁾	36
2006/C 91/08	Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii (Prípád č. COMP/M.4172 — Barclays/Tuja) ⁽¹⁾	36
2006/C 91/09	Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii (Prípád č. COMP/M.4130 — ENI/Grupo Amorim/CGD/GALP) ⁽¹⁾	37
2006/C 91/10	Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii (Prípád č. COMP/M.4087 — Eiffage/Macquarie/APRR) ⁽¹⁾	37

Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov

2006/C 91/11

Stanovisko Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov

— k návrhu rozhodnutia Rady o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (KOM(2005)230, konečné znenie),

— k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (KOM(2005)236, konečné znenie) a

— k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktoré sa týka prístupu útvarov zodpovedných za vydávanie osvedčení o evidencii vozidiel v členských štátoch do Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (KOM(2005)237, konečné znenie)

38

I

(Informácie)

KOMISIA

Výmenný kurz eura ⁽¹⁾

18. apríla 2006

(2006/C 91/01)

1 euro =

Mena	Výmenný kurz	Mena	Výmenný kurz		
USD	Americký dolár	1,2252	SIT	Slovinský toliar	239,6
JPY	Japonský jen	144,53	SKK	Slovenská koruna	37,48
DKK	Dánska koruna	7,4621	TRY	Turecká líra	1,6464
GBP	Britská libra	0,6915	AUD	Austrálsky dolár	1,66
SEK	Švédská koruna	9,3068	CAD	Kanadský dolár	1,4029
CHF	Švajčiarsky frank	1,5645	HKD	Hongkongský dolár	9,5029
ISK	Islandská koruna	93,15	NZD	Novozélandský dolár	1,9576
NOK	Nórska koruna	7,854	SGD	Singapurský dolár	1,9626
BGN	Bulharský lev	1,9558	KRW	Juhokórejský won	1 168,6
CYP	Cyperská libra	0,5762	ZAR	Juhoafrický rand	7,4234
CZK	Česká koruna	28,565	CNY	Čínsky juan	9,8188
EEK	Estónska koruna	15,6466	HRK	Chorvátska kuna	7,3048
HUF	Maďarský forint	266,67	IDR	Indonézska rupia	11 005,36
LTL	Litovský litas	3,4528	MYR	Malajzijský ringgit	4,5008
LVL	Lotyšský lats	0,696	PHP	Filipínske peso	63,037
MTL	Maltská líra	0,4293	RUB	Ruský rubel	33,778
PLN	Poľský zlotý	3,9268	THB	Thajský baht	46,482
RON	Rumunský lei	3,4876			

⁽¹⁾ Zdroj: referenčný výmenný kurz publikovaný ECB.

Výmenný kurz eura ⁽¹⁾**13. apríla 2006**

(2006/C 91/02)

1 euro =

Mena	Výmenný kurz	Mena	Výmenný kurz		
USD	Americký dolár	1,2094	SIT	Slovinský toliar	239,61
JPY	Japonský jen	143,48	SKK	Slovenská koruna	37,49
DKK	Dánska koruna	7,4624	TRY	Turecká líra	1,635
GBP	Britská libra	0,6903	AUD	Austrálsky dolár	1,6634
SEK	Švédská koruna	9,326	CAD	Kanadský dolár	1,3885
CHF	Švajčiarsky frank	1,5705	HKD	Hongkongský dolár	9,3822
ISK	Islandská koruna	92,25	NZD	Novozélandský dolár	1,9605
NOK	Nórska koruna	7,8562	SGD	Singapurský dolár	1,9444
BGN	Bulharský lev	1,9558	KRW	Juhokórejský won	1 162,96
CYP	Cyperská libra	0,5764	ZAR	Juhoafrický rand	7,4242
CZK	Česká koruna	28,645	CNY	Čínsky juan	9,7052
EEK	Estónska koruna	15,6466	HRK	Chorvátska kuna	7,3075
HUF	Maďarský forint	267,73	IDR	Indonézska rupia	10 869,48
LTL	Litovský litas	3,4528	MYR	Malajzijský ringgit	4,4397
LVL	Lotyšský lats	0,6961	PHP	Filipínske peso	61,982
MTL	Maltská líra	0,4293	RUB	Ruský rubel	33,516
PLN	Poľský zlotý	3,9476	THB	Thajský baht	46,127
RON	Rumunský lei	3,4904			

⁽¹⁾ Zdroj: referenčný výmenný kurz publikovaný ECB.

Oznámenie Komisie v rámci implementácie smernice Rady z 21. decembra 1989 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa osobných ochranných prostriedkov (89/686/EHS)

(2006/C 91/03)

(Text s významom pre EHP)

(Uverejnenie názvov a odkazov harmonizovaných noriem podľa smernice)

ESO (!)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 132:1998 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Definície termínov a piktogramov (obsahuje Opravu AC:1999)	4. 6. 1999	EN 132:1990	Dátum uplynul (30. 6. 1999)
CEN	EN 133:2001 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Klasifikácia	10. 8. 2002	EN 133:1990	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 134:1998 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Terminológia súčiastok	13. 6. 1998	EN 134:1990	Dátum uplynul (31. 7. 1998)
CEN	EN 135:1998 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Zoznam ekvivalentných termínov	4. 6. 1999	EN 135:1990	Dátum uplynul (30. 6. 1999)
CEN	EN 136:1998 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Tvárové masky. Požiadavky, skúšanie, označovanie EN 136:1998/AC:1999	13. 6. 1998	EN 136:1989 EN 136-10:1992	Dátum uplynul (31. 7. 1998)
CEN	EN 137:1993 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Autonómne dýchacie prístroje s otvoreným okruhom na stlačený vzduch. Požiadavky, skúšanie, označovanie (obsahuje Opravu AC:1993) EN 137:1993/AC:1993	23. 12. 1993	EN 137:1986	Dátum uplynul (23. 12. 1993)
CEN	EN 138:1994 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Hadicový dýchací prístroj s prívodom čistého vzduchu na použitie s tvárovou maskou, polmaskou alebo náustkovým spojením. Požiadavky, skúšanie a označovanie	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 140:1998 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Polmasky a štvrtmasky. Požiadavky, skúšanie, označovanie EN 140:1998/AC:1999	6. 11. 1998	EN 140:1989	Dátum uplynul (31. 3. 1999)
CEN	EN 142:2002 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Náustkové spojenia. Požiadavky, skúšanie, označovanie	10. 4. 2003	EN 142:1989	Dátum uplynul (10. 4. 2003)
CEN	EN 143:2000 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Filtre proti časticiam. Požiadavky, skúšanie, označovanie	24. 1. 2001	EN 143:1990	Dátum uplynul (24. 1. 2001)

Upozornenie: Pokiaľ ide o filtre proti časticiam, filtračná účinnosť ktorých sa výlučne alebo čiastočne dosahuje použitím materiálov, ktoré sú založené na netkaných, elektricky nabitých vláknoch a toto uverejnenie sa netýka poslednej vety v článku 8.7.2.4 a poslednej vety článku 8.7.3.4 a článku 10 normy, u ktorých nie je predpoklad zhody so základnými požiadavkami na ochranu zdravia a bezpečnosti podľa smernice 89/686/EHS. Toto upozornenie sa zohľadní tiež pri uplatňovaní nasledujúcich harmonizovaných noriem: EN 149:2001; EN 405:2001; EN 1827:1999; EN 12083:1998; EN 12941:1998; EN 12941:1998/A1:2003; EN 12942:1998; EN 12942:1998/A1:2002; EN 13274-7:2002.

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 144-1:2000 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Ventily plynových fliaš. Časť 1: Závitové spojenie čapu ventilu	24. 1. 2001	EN 144-1:1991	Dátum uplynul (24. 1. 2001)
	EN 144-1:2000/A1:2003	21. 2. 2004	Poznámka 3	Dátum uplynul (31. 10. 2003)
	EN 144-1:2000/A2:2005	6. 10. 2005	Poznámka 3	Dátum uplynul (31. 12. 2005)
CEN	EN 144-2:1998 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Ventily plynových fliaš. Časť 2: Závitové spojenie na výstupe	4. 6. 1999	—	
CEN	EN 144-3:2003 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Ventily plynových fliaš. Časť 3: Závitové spojenie pre plyn Nitrox na potápanie a kyslík	21. 2. 2004	—	
CEN	EN 145:1997 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Samostatné dýchacie prístroje s uzavretým okruhom a stlačeným kyslíkom alebo zmesou kyslík-dusík. Požiadavky, skúšanie, označovanie	19. 2. 1998	EN 145:1988 EN 145-2:1992	Dátum uplynul (28. 2. 1998)
	EN 145:1997/A1:2000	24. 1. 2001	Poznámka 3	Dátum uplynul (24. 1. 2001)
CEN	EN 148-1:1999 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Závity na lícnicové časti. Časť 1: Pripájací obľý závit	4. 6. 1999	EN 148-1:1987	Dátum uplynul (31. 8. 1999)
CEN	EN 148-2:1999 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Závity na lícnicové časti. Časť 2: Pripojka s centrálnym závitom	4. 6. 1999	EN 148-2:1987	Dátum uplynul (31. 8. 1999)
CEN	EN 148-3:1999 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Závity na lícnicové časti. Časť 3: Pripájací závit M 45x3	4. 6. 1999	EN 148-3:1992	Dátum uplynul (31. 8. 1999)
CEN	EN 149:2001 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Filtračné polmasky na ochranu pred časticami. Požiadavky, skúšanie a označovanie	21. 12. 2001	EN 149:1991	Dátum uplynul (21. 12. 2001)
CEN	EN 165:2005 Osobné prostriedky na ochranu očí. Slovník	Toto je prvá publikácia	EN 165:1995	31. 5. 2006
CEN	EN 166:2001 Osobné prostriedky na ochranu očí. Základné ustanovenia	10. 8. 2002	EN 166:1995	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 167:2001 Osobné prostriedky na ochranu očí. Optické skúšobné metódy	10. 8. 2002	EN 167:1995	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 168:2001 Osobné prostriedky na ochranu očí. Neoptické skúšobné metódy	10. 8. 2002	EN 168:1995	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 169:2002 Osobné prostriedky na ochranu očí. Filtre na zvráňanie a podobné techniky. Požiadavky na transmitanciu a odporúčané použitie	28. 8. 2003	EN 169:1992	Dátum uplynul (28. 8. 2003)

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 170:2002 Osobné prostriedky na ochranu očí. Filtre proti ultrafialovému žiareniu. Požiadavky na činiteľ prestupu a odporúčané použitie	28. 8. 2003	EN 170:1992	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 171:2002 Osobné prostriedky na ochranu očí. Filtre proti infračervenému žiareniu. Požiadavky na činiteľa prestupu a odporúčané použitie	10. 4. 2003	EN 171:1992	Dátum uplynul (10. 4. 2003)
CEN	EN 172:1994 Osobné prostriedky na ochranu očí. Protislnénečné filtre na používanie v priemysle	15. 5. 1996	—	
	EN 172:1994/A1:2000	4. 7. 2000	Poznámka 3	Dátum uplynul (31. 10. 2000)
	EN 172:1994/A2:2001	10. 8. 2002	Poznámka 3	Dátum uplynul (10. 8. 2005)
CEN	EN 174:2001 Osobné prostriedky na ochranu očí. Okuliare na zjazdové lyžovanie	21. 12. 2001	EN 174:1996	Dátum uplynul (21. 12. 2001)
CEN	EN 175:1997 Osobné ochranné prostriedky. Ochrana očí a tváre pri zvaraní a príbuzných činnostiach	19. 2. 1998	—	
CEN	EN 207:1998 Osobné prostriedky na ochranu očí. Filtre a prostriedky na ochranu očí proti laserovému žiareniu (Ochranné okuliare proti laserovému žiareniu)	21. 11. 1998	EN 207:1993	Dátum uplynul (31. 3. 1999)
	EN 207:1998/A1:2002	28. 8. 2003	Poznámka 3	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 208:1998 Osobné prostriedky na ochranu očí. Prostriedky na ochranu očí počas nastavovania laserov a laserových systémov (Ochranné okuliare pri nastavovaní laserov)	21. 11. 1998	EN 208:1993	Dátum uplynul (31. 3. 1999)
	EN 208:1998/A1:2002	28. 8. 2003	Poznámka 3	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 250:2000 Dýchacie prístroje. Autonómne dýchacie prístroje na tlakový vzduch s otvoreným okruhom pre potápačov. Požiadavky, skúšanie a označovanie	8. 6. 2000	EN 250:1993	Dátum uplynul (19. 7. 2000)
CEN	EN 269:1994 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Hadicový dýchací prístroj s kuklou a ventilátorom na prívod čistého vzduchu. Požiadavky, skúšanie a označovanie	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 340:2003 Ochranné odevy. Všeobecné požiadavky	6. 10. 2005	EN 340:1993	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 341:1992 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Zlanovacie zariadenia	23. 12. 1993	—	
	EN 341:1992/A1:1996	6. 11. 1998	Poznámka 3	Dátum uplynul (6. 11. 1998)
	EN 341:1992/AC:1993			
CEN	EN 342:2004 Ochranné odevy. Odevné komplety a jednotlivé odevy na ochranu proti chladu	6. 10. 2005	—	

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 343:2003 Ochranné odevy. Ochrana proti dažďu	21. 2. 2004	—	
CEN	EN 348:1992 Ochranné pracovné odevy. Skúšobná metóda: Stanovenie správania materiálov pri dopade malých rozstreknutých častíc roztavených kovov EN 348:1992/AC:1993	23. 12. 1993	—	
CEN	EN 352-1:2002 Chrániče sluchu. Všeobecné požiadavky. Časť 1: Slúchadlové chrániče sluchu	28. 8. 2003	EN 352-1:1993	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 352-2:2002 Chrániče sluchu. Všeobecné požiadavky. Časť 2: Zátkové chrániče sluchu	28. 8. 2003	EN 352-2:1993	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 352-3:2002 Chrániče sluchu. Všeobecné požiadavky. Časť 3: Slúchadlové chrániče pripojené k ochranným prilbám používaným v priemysle	28. 8. 2003	EN 352-3:1996	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 352-4:2001 Chrániče sluchu. Bezpečnostno-technické požiadavky a skúšanie. Časť 4: Mušľové chrániče s amplitúdovo závislým útlmom EN 352-4:2001/A1:2005	10. 8. 2002 Toto je prvá publikácia	— Poznámka 3	 30. 4. 2006
CEN	EN 352-5:2002 Chrániče sluchu. Bezpečnostno-technické požiadavky a skúšanie. Časť 5: Slúchadlové chrániče sluchu s aktívnym útlmom hluku	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 352-6:2002 Chrániče sluchu. Bezpečnostno-technické požiadavky a skúšanie. Časť 6: Slúchadlové chrániče sluchu s elektrickým dorozumievacím zariadením	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 352-7:2002 Chrániče sluchu. Bezpečnostno-technické požiadavky a skúšanie. Časť 7: Zátkové chrániče sluchu s hladinovo závislým útlmom	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 353-1:2002 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Časť 1: Záchytné zariadenia vedeného typu na pevnom kotviacom vedení	28. 8. 2003	EN 353-1:1992	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 353-2:2002 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Časť 2: Záchytné zariadenia vedeného typu na pružnom kotviacom vedení	28. 8. 2003	EN 353-2:1992	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 354:2002 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Záchytné laná	28. 8. 2003	EN 354:1992	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 355:2002 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Tlmiče pádu	28. 8. 2003	EN 355:1992	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 358:1999 Osobné ochranné prostriedky zabezpečujúce pracovnú polohu a zachytávajúce pád z výšky. Systémy na zabezpečenie pracovnej polohy	21. 12. 2001	EN 358:1992	Dátum uplynul (21. 12. 2001)

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 360:2002 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Zatahovacie záchytá- vače pádu	28. 8. 2003	EN 360:1992	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 361:2002 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Nosné popruhy	28. 8. 2003	EN 361:1992	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 362:2004 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Karabíny	6. 10. 2005	EN 362:1992	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 363:2002 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Systémy na zabrá- nenie pádu	28. 8. 2003	EN 363:1992	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 364:1992 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Skúšobné metódy EN 364:1992/AC:1993	23. 12. 1993	—	
CEN	EN 365:2004 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Všeobecné požiadavky na návody na použitie, údržbu, periodické skúšanie, opravu, označo- vanie a balenie	6. 10. 2005	EN 365:1992	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 367:1992 Ochranné pracovné odevy. Ochrana proti teplu a plameňu. Skúšobná metóda: Stanovenie prestupu tepla pri vystavení účinku plameňa EN 367:1992/AC:1992	23. 12. 1993	—	
CEN	EN 373:1993 Ochranné odevy. Posudzovanie odolnosti materiálov proti rozstrekem roztaveného kovu	23. 12. 1993	—	
CEN	EN 374-1:2003 Ochranné rukavice proti chemikáliám a mikroorganizmom. Časť 1: Terminológia a požadované vlastnosti	6. 10. 2005	EN 374-1:1994	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 374-2:2003 Ochranné rukavice proti chemikáliám a mikroorganizmom. Časť 2: Stanovenie odolnosti proti penetrácii	6. 10. 2005	EN 374-2:1994	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 374-3:2003 Ochranné rukavice proti chemikáliám a mikroorganizmom. Časť 3: Stanovenie odolnosti proti permeácii chemikálií	6. 10. 2005	EN 374-3:1994	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 379:2003 Osobné prostriedky na ochranu očí. Automatické filtre na zvráanie	6. 10. 2005	EN 379:1994	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 381-1:1993 Ochranné odevy pre používateľov ručných reťazových píľ. Časť 1: Skúšobné zariadenie na skúšanie odolnosti proti porenaniu reťazovou píľou	23. 12. 1993	—	
CEN	EN 381-2:1995 Ochranné odevy pre používateľov ručných reťazových píľ. Časť 2: Skúšobné metódy na chrániče nôh	12. 1. 1996	—	

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 381-3:1996 Ochranné odevy pre používateľov ručných reťazových píľ. Časť 3: Skúšobné metódy na obuv	10. 10. 1996	—	
CEN	EN 381-4:1999 Ochranné odevy pre používateľov ručných reťazových píľ. Časť 4: Skúšobné metódy na ochranné rukavice	16. 3. 2000	—	
CEN	EN 381-5:1995 Ochranné odevy pre používateľov ručných reťazových píľ. Časť 5: Požiadavky na chrániče nôh	12. 1. 1996	—	
CEN	EN 381-7:1999 Ochranné odevy pre používateľov ručných reťazových píľ. Časť 7: Požiadavky na ochranné rukavice	16. 3. 2000	—	
CEN	EN 381-8:1997 Ochranné odevy pre používateľov ručných reťazových píľ. Časť 8: Skúšobné metódy na ochranné gamaše	18. 10. 1997	—	
CEN	EN 381-9:1997 Ochranné odevy pre používateľov ručných reťazových píľ. Časť 9: Požiadavky na ochranné gamaše	18. 10. 1997	—	
CEN	EN 381-10:2002 Ochranné odevy pre používateľov ručných reťazových píľ. Časť 10: Skúšobné metódy na chrániče hornej časti tela	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 381-11:2002 Ochranné odevy pre používateľov ručných reťazových píľ. Časť 11: Požiadavky na chrániče hornej časti tela	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 388:2003 Ochranné rukavice proti mechanickým rizikám	6. 10. 2005	EN 388:1994	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 393:1993 Záchrané vesty a osobné plávacie pomôcky. Plávacie pomôcky 50 N	16. 12. 1994	—	
	EN 393:1993/A1:1998	6. 11. 1998	Poznámka 3	Dátum uplynul (6. 11. 1998)
	EN 393:1993/AC:1995			
CEN	EN 394:1993 Záchrané vesty a osobné pomôcky na plávanie. Doplnkové príslušenstvo	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 395:1993 Záchrané vesty a osobné pomôcky na plávanie. Záchrané vesty – 100 N (obsahuje Zmenu A1:1998)	16. 12. 1994	—	
	EN 395:1993/A1:1998	6. 11. 1998	Poznámka 3	Dátum uplynul (6. 11. 1998)
	EN 395:1993/AC:1995			

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 396:1993 Záchranne vesty a osobné plávacie pomôcky. Záchranne vesty 150 N (obsahuje Zmenu A1:1998)	16. 12. 1994	—	Dátum uplynul (6. 11. 1998)
	EN 396:1993/A1:1998	6. 11. 1998	Poznámka 3	
	EN 396:1993/AC:1995			
CEN	EN 397:1995 Ochranné prilby používané v priemysle	12. 1. 1996	—	Dátum uplynul (24. 1. 2001)
	EN 397:1995/A1:2000	24. 1. 2001	Poznámka 3	
CEN	EN 399:1993 Záchranne plávacie vesty a osobné pomôcky na plávanie. Záchranne plávacie vesty – 275 N (obsahuje Zmenu A1:1998)	16. 12. 1994	—	Dátum uplynul (6. 11. 1998)
	EN 399:1993/A1:1998	6. 11. 1998	Poznámka 3	
	EN 399:1993/AC:1995			
CEN	EN 402:2003 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Autonómne únikové dýchacie prístroje na stlačený vzduch s otvoreným okruhom s tvárovou maskou alebo náustkovým spojením. Požiadavky, skúšanie a označovanie	21. 2. 2004	EN 402:1993	Dátum uplynul (21. 2. 2004)
CEN	EN 403:2004 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov na sebazáchranu. Filtračné dýchacie prístroje s kuklou na únik pred ohňom. Požiadavky, skúšanie, označovanie	6. 10. 2005	EN 403:1993	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 404:2005 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov na sebazáchranu. Sebazáchraný filter proti oxidu uhoľnatému. Požiadavky, skúšanie, označovanie	6. 10. 2005	EN 404:1993	Dátum uplynul (2. 12. 2005)
CEN	EN 405:2001 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Ventilové filtračné polmasky na ochranu proti plynom alebo proti plynom a časticiam. Požiadavky, skúšanie, označovanie	10. 8. 2002	EN 405:1992	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 407:2004 Ochranné rukavice proti tepelným rizikám (teplu a/alebo ohňu)	6. 10. 2005	EN 407:1994	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 420:2003 Ochranné rukavice. Všeobecné požiadavky a skúšobné metódy Poznámka 4	2. 12. 2005	EN 420:1994	Dátum uplynul (2. 12. 2005)
CEN	EN 421:1994 Ochranné rukavice proti ionizujúcemu žiareniu a rádioaktívnemu zamo- reniu	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 443:1997 Prilby pre požiarnikov	19. 2. 1998	—	
CEN	EN 458:2004 Chrániče sluchu. Odporúčania na výber, použitie, starostlivosť a údržbu. Dokument s poučeniami	6. 10. 2005	EN 458:1993	Dátum uplynul (6. 10. 2005)

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 463:1994 Ochranné odevy. Ochrana proti kvapalným chemikáliám. Skúšobná metóda: Stanovenie odolnosti proti prenikaniu prúdu kvapaliny (Jet – test) (obsahuje Opravu:1994)	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 464:1994 Ochranné odevy. Ochrana pred kvapalnými a plynými chemikáliami vrátane aerosólov a pevných častíc. Skúšobná metóda: Stanovenie tesnosti plynotesných odevov (skúška vnútorným tlakom)	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 468:1994 Ochranné odevy. Ochrana proti kvapalným chemikáliám. Skúšobná metóda: Stanovenie odolnosti proti prenikaniu pri postreku (Sprej test)	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 469:2005 Ochranný odev pre požiarnikov. Požiadavky a skúšobné metódy pre ochranné odevy na požiarny zásah	Toto je prvá publikácia	EN 469:1995	30. 6. 2005
CEN	EN 470-1:1995 Ochranné odevy na používanie pri zváraní a podobných postupoch. Časť 1: Všeobecné požiadavky (obsahuje Zmenu A1:1998)	12. 1. 1996	—	
	EN 470-1:1995/A1:1998	13. 6. 1998	Poznámka 3	Dátum uplynul (31. 8. 1998)
CEN	EN 471:2003 Výstražné odevy s vysokou viditeľnosťou na profesionálne použitie. Skúšobné metódy a požiadavky	6. 10. 2005	EN 471:1994	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 510:1993 Požiadavky na ochranné odevy určené na použitie v prípadoch výskytu nebezpečenstva zachytenia pohyblivými časťami	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 511:1994 Ochranné rukavice proti chladu	16. 3. 2000	—	
CEN	EN 530:1994 Odolnosť materiálov ochranných odevov proti oderu. Skúšobné metódy (obsahuje Zmenu AC:1995)	30. 8. 1995	—	
	EN 530:1994/AC:1995			
CEN	EN 531:1995 Ochranné odevy pre pracovníkov vystavených teplu (obsahuje Zmenu A1: 1998)	6. 11. 1998	—	
	EN 531:1995/A1:1998	4. 6. 1999	Poznámka 3	Dátum uplynul (4. 6. 1999)
CEN	EN 533:1997 Ochranné odevy. Ochrana proti teplu a plameňu. Ochraničené šírenia plameňa materiálmi a materiálovými kombináciami	14. 6. 1997	—	
CEN	EN 564:1997 Horolezecké vybavenie. Pomocná šnúra. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 565:1997 Horolezecké vybavenie. Popruh. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	10. 8. 2002	—	

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 566:1997 Horolezecké vybavenie. Slučky. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 567:1997 Horolezecké vybavenie. Upínače lana. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 568:1997 Horolezecké vybavenie. Skoby do ľadu. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	14. 6. 1997	—	
CEN	EN 569:1997 Horolezecké vybavenie. Zatlkacie skoby do skalných puklín s okom na prichytenie karabíny. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 659:2003 Ochranné rukavice pre hasičov	21. 2. 2004	EN 659:1996	Dátum uplynul (21. 2. 2004)
CEN	EN 702:1994 Ochranné odevy. Ochrana proti teplu a plameňu. Skúšobná metóda: Stanovenie prestupu kontaktného tepla cez ochranný odev alebo jeho materiály	12. 1. 1996	—	
CEN	EN 795:1996 Ochrana proti pádu z výšky. Kotviace zariadenia. Požiadavky a skúšanie	12. 2. 2000	—	

Upozornenie: Táto publikácia sa netýka zariadení uvedených v triedach A (stavebné kotvy), C (kotviace zariadenia, ktoré využívajú horizontálne pružné laná) a D (kotevné zariadenia, ktoré využívajú horizontálne pevné kotevné kolajnice) uvedené v odsekoch 3.13.1, 3.13.3, 3.13.4, 4.3.1, 4.3.3, 4.3.4, 5.2.1, 5.2.2, 5.2.4, 5.2.5, 5.3.2 (pokiaľ ide o triedu A1), 5.3.3, 5.3.4, 5.3.5, 6 (pokiaľ ide o triedy A, C a D), príloha A (odseky A.2, A.3, A.5 a A.6), príloha B a príloha ZA (pokiaľ ide o triedy A, C a D), pri ktorých sa nepredpokladá súlad s ustanoveniami smernice 89/686/EHS.

	EN 795:1996/A1:2000	24. 1. 2001	Poznámka 3	Dátum uplynul (30. 4. 2001)
CEN	EN 812:1997 Protinárazové čiapky používané v priemysle	19. 2. 1998	—	
	EN 812:1997/A1:2001	10. 8. 2002	Poznámka 3	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 813:1997 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Sedacie výstroje	14. 6. 1997	—	
CEN	EN 863:1995 Ochranné odevy. Mechanické vlastnosti. Skúšobná metóda: Odolnosť proti prepichnutiu	15. 5. 1996	—	
CEN	EN 892:2004 Horolezecké vybavenie. Dynamické horolezecké laná. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	6. 10. 2005	EN 892:1996	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 893:1999 Horolezecké vybavenie. Stúpacie železá. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	10. 8. 2002	—	

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 943-1:2002 Ochranné odevy proti kvapalným a plyným chemikáliám vrátane aerosólov a pevných častíc. Časť 1: Funkčné požiadavky na ventilované a neventilované, plynosťné (typ 1) a neplynosťné (typ 2) protichemické ochranné obleky	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 943-2:2002 Ochranné odevy proti kvapalným a plyným chemikáliám vrátane aerosólov a pevných častíc. Časť 2: Funkčné požiadavky na plynosťné (typ 1) protichemické ochranné obleky pre záchranné zbory (ET)	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 958:1996 Horolezecké vybavenie. Tlmiče nárazu na použitie na zaistených cestách (via ferrata). Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	14. 6. 1997	—	
CEN	EN 960:1994 Skúšobné hlavy na skúšanie ochranných prilb EN 960:1994/A1:1998	15. 5. 1996 6. 11. 1998	— Poznámka 3	Dátum uplynul (6. 11. 1998)
CEN	EN 966:1996 Prilby na vzdušné športy EN 966:1996/A1:2000	10. 10. 1996 4. 7. 2000	— Poznámka 3	Dátum uplynul (30. 9. 2000)
CEN	EN 1073-1:1998 Ochranné odevy proti rádioaktívnej kontaminácii. Časť 1: Požiadavky a skúšobné metódy na ochranné odevy s nútenou ventiláciou proti kontaminácii rádioaktívnymi časticami	6. 11. 1998	—	
CEN	EN 1073-2:2002 Ochranné odevy proti rádioaktívnej kontaminácii. Časť 2: Požiadavky a skúšobné metódy na ochranné odevy bez nútenej ventilácie proti kontaminácii rádioaktívnymi časticami	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 1077:1996 Prilby na zjazdové lyžovanie	10. 10. 1996	—	
CEN	EN 1078:1997 Prilby pre cyklistov a pre používateľov skejtbordov a kolieskových korčúľ EN 1078:1997/A1:2005	14. 6. 1997 Toto je prvá publikácia	— Poznámka 3	30. 6. 2006
CEN	EN 1080:1997 Prilby proti nárazom pre malé deti EN 1080:1997/A1:2002 EN 1080:1997/A2:2005	14. 6. 1997 28. 8. 2003 Toto je prvá publikácia	— Poznámka 3 Poznámka 3	Dátum uplynul (28. 8. 2003) 30. 6. 2006

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 1082-1:1996 Ochranné odevy. Rukavice a chrániče horných končatín chrániace proti porezaniu a bodnutiu ručnými nožmi. Časť 1: Rukavice a chrániče horných končatín z krúžkového pletiva	14. 6. 1997	—	
CEN	EN 1082-2:2000 Ochranné odevy. Rukavice a chrániče horných končatín chrániace proti porezaniu a bodnutiu ručnými nožmi. Časť 2: Rukavice a chrániče horných končatín z iných materiálov ako z krúžkového pletiva	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 1082-3:2000 Ochranné odevy. Rukavice a chrániče horných končatín chrániace proti porezaniu a bodnutiu ručnými nožmi. Časť 3: Skúška nárazovým rezom na textilie, kožu a iné materiály	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 1095:1998 Palubný bezpečnostný postroj a bezpečnostné lano na použitie na rekreačnom plavidle. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	6. 11. 1998	—	
CEN	EN 1146:2005 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov na sebazáchranu. Autonómne dýchacie prístroje na stlačený vzduch s otvoreným okruhom s kuklou (únikový prístroj na stlačený vzduch s kuklou). Požiadavky, skúšanie, označovanie	Toto je prvá publikácia.	EN 1146:1997	30. 4. 2006
CEN	EN 1149-1:1995 Ochranné odevy. Elektrostatické vlastnosti. Časť 1: Merný povrchový odpor (Skúšobné metódy a požiadavky)	10. 10. 1996	—	
CEN	EN 1149-2:1997 Ochranné odevy. Elektrostatické vlastnosti. Časť 2: Skúšobná metóda na meranie vnútorného elektrického odporu materiálu	19. 2. 1998	—	
CEN	EN 1149-3:2004 Ochranné odevy. Elektrostatické vlastnosti. Časť 3: Skúšobné metódy na meranie rozptylu elektrického náboja	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 1150:1999 Ochranné odevy. Odevy s vysokou viditeľnosťou na neprofesionálne použitie. Skúšobné metódy a požiadavky	4. 6. 1999	—	
CEN	EN 1384:1996 Prilby na jazdecký šport EN 1384:1996/A1:2001	14. 6. 1997 10. 8. 2002	— Poznámka 3	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 1385:1997 Prilby na kanoistiku a športy na divokej vode EN 1385:1997/A1:2005	13. 6. 1998 6. 10. 2005	— Poznámka 3	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 1486:1996 Ochranné odevy pre hasičov. Skúšobné metódy a požiadavky na reflexný odev na špeciálne hasenie ohňa	3. 12. 1996	—	

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 1621-1:1997 Ochranné odevy pre motoristov proti mechanickým nárazom. Časť 1: Požiadavky a skúšobné metódy na chrániče proti nárazu	13. 6. 1998	—	
CEN	EN 1621-2:2003 Ochranné odevy pre motocyklistov proti mechanickým nárazom. Časť 2: Chrániče chrbta pre motocyklistov. Požiadavky a skúšobné metódy	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 1731:1997 Prostriedky na ochranu očí a tváre pred mechanickými nebezpečenstvami a/alebo žiarom z pletiva na priemyselné a nepriemyselné používanie	14. 6. 1997	—	
	EN 1731:1997/A1:1997	13. 6. 1998	Poznámka 3	Dátum uplynul (30. 6. 1998)
CEN	EN 1809:1997 Vybavenie na potápanie. Kompenzátory vztľaku. Požiadavky na funkčnosť a bezpečnosť, skúšobné metódy	13. 6. 1998	—	
CEN	EN 1827:1999 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Polmasky bez vdyčovacích ventilov a s vymeniteľnými filtermi na ochranu proti plynom, plynom a časticiam alebo iba proti časticiam. Požiadavky, skúšanie, označovanie	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 1836:2005 Osobné prostriedky na ochranu očí. Slnčné okuliare a slnečné filtre na všeobecné používanie a filtre na priame pozorovanie slnka	2. 12. 2005	EN 1836:1997	Dátum uplynul (31. 3. 2006)
CEN	EN 1868:1997 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Zoznam ekvivalentných termínov	18. 10. 1997	—	
CEN	EN 1891:1998 Osobné ochranné prostriedky proti pádu z výšky. Nízkoprieťažné laná s jadrom a opletom	6. 11. 1998	—	
CEN	EN 1938:1998 Osobné prostriedky na ochranu očí. Okuliare s ventiláciou a bez ventilácie pre vodičov motocyklov a mopedov	4. 6. 1999	—	
CEN	EN ISO 4869-2:1995 Akustika. Chrániče sluchu. Časť 2: Odhad účinných vážených hladín A akustického tlaku za nasadenými chráničmi sluchu (ISO 4869-2:1994)	15. 5. 1996	—	
CEN	EN ISO 4869-4:2000 Akustika. Chrániče sluchu. Časť 4: Meranie hladiny akustického tlaku mušľových chráničov sluchu s amplitúdovo závislým útlmom (ISO/TR 4869-4:1998)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 6529:2001 Ochranné odevy. Ochrana proti chemikáliám. Zisťovanie odolnosti materiálov ochranných odevov proti permeácii kvapalín a plynov (ISO 6529:2001)	6. 10. 2005	EN 369:1993	Dátum uplynul (6. 10. 2005)

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN ISO 6530:2005 Ochranné odevy proti kvapalným chemikáliám. Skúšobná metóda na odolnosť materiálov proti prieniku kvapalín (ISO 6530:2005)	6. 10. 2005	EN 368:1992	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN ISO 6942:2002 Ochranné odevy. Ochrana proti teplu a ohňu. Skúšobná metóda: Hodnotenie materiálov a kombinácií materiálov vystavených účinkom sálavého tepla (ISO 6942:2002)	28. 8. 2003	EN 366:1993	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN ISO 10256:2003 Ochrana hlavy a tváre používaná pri ľadovom hokeji (ISO 10256:2003)	6. 10. 2005	EN 967:1996	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN ISO 10819:1996 Mechanické kmitanie a otrasy. Kmitanie pôsobiace na ruky. Metóda merania a hodnotenie prenosu kmitania rukavicami na dlaň ruky (ISO 10819:1996)	3. 12. 1996	—	
CEN	EN 12083:1998 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Filtre s dýchacou hadicou (filtre, ktoré sa nepripevňujú k maske). Protiplynové filtre, filtre proti časticiam a filtre kombinované. Požiadavky, skúšanie a označovanie (obsahuje Opravu AC:2000) EN 12083:1998/AC:2000	4. 7. 2000	—	
CEN	EN 12270:1998 Horolezecké vybavenie. Zarážky (klíny). Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	16. 3. 2000	—	
CEN	EN 12275:1998 Horolezecké vybavenie. Karabíny. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	16. 3. 2000	—	
CEN	EN 12276:1998 Horolezecké vybavenie. Trecie skoby. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy (obsahuje opravu AC:2000) EN 12276:1998/AC:2000	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 12277:1998 Horolezecké vybavenie. Postroje. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	6. 11. 1998	—	
CEN	EN 12278:1998 Horolezecké vybavenie. Kladky. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy	6. 11. 1998	—	
CEN	EN 12477:2001 Ochranné rukavice pre zvaračov EN 12477:2001/A1:2005	10. 8. 2002 6. 10. 2005	— Poznámka 3	Dátum uplynul (31. 12. 2005)
CEN	EN 12492:2000 Horolezecké vybavenie. Prilby pre horolezcov. Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy EN 12492:2000/A1:2002	21. 12. 2001 28. 8. 2003	— Poznámka 3	Dátum uplynul (28. 8. 2003)

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 12568:1998 Prostriedky na ochranu chodidiel a nôh. Požiadavky a skúšobné metódy na tužinky a kovové stielky odolné proti prepichnutiu	6. 11. 1998	—	
CEN	EN 12628:1999 Potápačské vybavenie. Kombinované vztlakové a záchranné zariadenia. Funkčné a bezpečnostné požiadavky, skúšobné metódy EN 12628:1999/AC:2000	4. 7. 2000	—	
CEN	EN 12941:1998 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Filtračné prostriedky s pomocnou ventiláciou pripojenou k prilbe alebo ku kukle. Požiadavky, skúšanie a označovanie EN 12941:1998/A1:2003	4. 6. 1999 6. 10. 2005	EN 146:1991 Poznámka 3	Dátum uplynul (4. 6. 1999) Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 12942:1998 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Filtračné zariadenie s pomocným motorovým pohonom, ktoré obsahuje tvárové masky, polmasky alebo štvrtmasky. Požiadavky, skúšanie, označovanie EN 12942:1998/A1:2002	4. 6. 1999 28. 8. 2003	EN 147:1991 Poznámka 3	Dátum uplynul (4. 6. 1999) Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 13034:2005 Ochranné odevy proti kvapalným chemikáliám. Funkčné požiadavky na odevy chrániace pred chemikáliami, poskytujúce obmedzenú ochranu pred kvapalnými chemikáliami (prostriedky typu 6 a typu PB [6])	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 13061:2001 Ochranné odevy. Chrániče holennej kosti pre futbalových hráčov. Požiadavky a skúšobné metódy	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13087-1:2000 Ochranné prilby. Skúšobné metódy. Časť 1: Podmienky a kondicionovanie EN 13087-1:2000/A1:2001	10. 8. 2002 10. 8. 2002	— Poznámka 3	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 13087-2:2000 Ochranné prilby. Skúšobné metódy. Časť 2: Odolnosť proti nárazu EN 13087-2:2000/A1:2001	10. 8. 2002 10. 8. 2002	— Poznámka 3	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 13087-3:2000 Ochranné prilby. Skúšobné metódy. Časť 3: Odolnosť proti prerazeniu EN 13087-3:2000/A1:2001	10. 8. 2002 10. 8. 2002	— Poznámka 3	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 13087-4:2000 Ochranné prilby. Skúšobné metódy. Časť 4: Účinnosť systému upnutia prilby	21. 12. 2001	—	

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 13087-5:2000 Ochranné prilby. Skúšobné metódy. Časť 5: Pevnosť systému upnutia prilby	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 13087-6:2000 Ochranné prilby. Skúšobné metódy. Časť 6: Zorné pole EN 13087-6:2000/A1:2001	10. 8. 2002 10. 8. 2002	— Poznámka 3	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 13087-7:2000 Ochranné prilby. Skúšobné metódy. Časť 7: Odolnosť proti plameňu EN 13087-7:2000/A1:2001	10. 8. 2002 10. 8. 2002	— Poznámka 3	Dátum uplynul (10. 8. 2002)
CEN	EN 13087-8:2000 Ochranné prilby. Skúšobné metódy. Časť 8: Elektrické vlastnosti EN 13087-8:2000/A1:2005	21. 12. 2001 6. 10. 2005	— Poznámka 3	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 13087-10:2000 Ochranné prilby. Skúšobné metódy. Časť 10: Odolnosť proti sálavému teplu	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13138-1:2003 Plávacie pomôcky na plavecký výcvik. Časť 1: Bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy na plávacie pomôcky na nosenie	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 13158:2000 Ochranné odevy. Ochranné kabáty, chrániče tela a ramien pre jazdcov na koňoch. Požiadavky a skúšobné metódy	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 13178:2000 Osobné prostriedky na ochranu očí. Chrániče očí pre používateľov snežných skútrov	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13274-1:2001 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Skúšobné metódy. Časť 1: Stanovenie prieniku a celkového prieniku	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13274-2:2001 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Skúšobné metódy. Časť 2: Praktické skúšky nosením	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13274-3:2001 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Skúšobné metódy. Časť 3: Stanovenie dýchacieho odporu	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13274-4:2001 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Skúšobné metódy. Časť 4: Skúška plameňom	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13274-5:2001 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Skúšobné metódy. Časť 5: Kondicionovanie	21. 12. 2001	—	

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 13274-6:2001 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Skúšobné metódy. Časť 6: Stanovenie obsahu oxidu uhličitého vo vdychovanom vzduchu	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13274-7:2002 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Skúšobné metódy. Časť 7: Stanovenie prieniku častíc cez filter	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13274-8:2002 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Skúšobné metódy. Časť 8: Stanovenie zanášania dolomitovým prachom	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13277-1:2000 Ochranné vybavenie pre bojové umenia. Časť 1: Všeobecné požiadavky a skúšobné metódy	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 13277-2:2000 Ochranné vybavenie pre bojové umenia. Časť 2: Doplnkové požiadavky a skúšobné metódy na chrániče priehlavku, predkolenia a predlaktia	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 13277-3:2000 Ochranné vybavenie pre bojové umenia. Časť 3: Doplnkové požiadavky a skúšobné metódy na chrániče trupu	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 13277-4:2001 Ochranné vybavenie pre bojové umenia. Časť 4: Doplnkové požiadavky a skúšobné metódy na chrániče hlavy	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13277-5:2002 Ochranné vybavenie pre bojové umenia. Časť 5: Doplnkové požiadavky a skúšobné metódy na chrániče genitálií a brucha	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13277-6:2003 Ochranné prostriedky pre bojové umenia. Časť 6: Doplnkové požiadavky a skúšobné metódy na chrániče hrude pre ženy	21. 2. 2004	—	
CEN	EN 13287:2004 Osobné ochranné prostriedky. Obuv. Skúšobná metóda na stanovenie odolnosti proti šmyku	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 13356:2001 Výstražné doplnky na neprofesionálne použitie. Skúšobné metódy a požiadavky	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13484:2001 Prilby pre používateľov saní	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13546:2002 Ochranné odevy. Ochranné prostriedky rúk, horných končatín, hrudníka, brucha, dolných končatín, nôh a genitálií pre brankárov pozemného hokeja a chrániče pŕšťaly pre hráčov pozemného hokeja. Požiadavky a skúšobné metódy	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13567:2002 Ochranné odevy. Ochranné prostriedky rúk, horných končatín, hrudníka, brucha, dolných končatín, genitálií a tváre pre šermiarov. Požiadavky a skúšobné metódy	28. 8. 2003	—	

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 13594:2002 Ochranné rukavice pre profesionálnych motocyklových jazdcov. Požiadavky a skúšobné metódy	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13595-1:2002 Ochranné odevy pre profesionálnych vodičov motocyklov. Bundy, nohavice, kombinézy alebo viacdiele obleky. Časť 1: Všeobecné požiadavky	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13595-2:2002 Ochranné odevy pre profesionálnych vodičov motocyklov. Bundy, nohavice, kombinézy alebo viacdiele obleky. Časť 2: Skúšobná metóda na zisťovanie odolnosti proti oderu nárazmi	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13595-3:2002 Ochranné odevy pre profesionálnych vodičov motocyklov. Bundy, nohavice, kombinézy alebo viacdiele obleky. Časť 3: Skúšobná metóda na zisťovanie pevnosti pri pretrhnutí	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13595-4:2002 Ochranné odevy pre profesionálnych vodičov motocyklov. Bundy, nohavice, kombinézy alebo viacdiele obleky. Časť 4: Skúšobná metóda na zisťovanie odolnosti proti prerezaniu pri náraze	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13634:2002 Ochranná obuv pre profesionálnych vodičov motocyklov. Požiadavky a skúšobné metódy	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13781:2001 Ochranné prilby pre vodičov a spolucestujúcich na snežných skútroch a boboch	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13794:2002 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Autonómne únikové dýchacie prístroje s uzavretým okruhom. Požiadavky, skúšanie, označovanie	28. 8. 2003	EN 1061:1996 EN 400:1993 EN 401:1993	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 13819-1:2002 Chrániče sluchu. Skúšanie. Časť 1: Fyzikálne skúšobné metódy	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13819-2:2002 Chrániče sluchu. Skúšanie. Časť 2: Akustické skúšobné metódy	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13911:2004 Ochranné odevy pre hasičov. Požiadavky a skúšobné metódy na protipožiarne kukly pre hasičov	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 13949:2003 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Autonómny dýchací prístroj na potápanie s otvoreným okruhom na použitie so stlačeným plynom Nitrox a kyslíkom. Požiadavky, skúšanie, označovanie	21. 2. 2004	—	
CEN	EN ISO 13982-1:2004 Ochranné odevy na použitie proti tuhým časticiam. Časť 1: Funkčné požiadavky na protichemické ochranné odevy zabezpečujúce ochranu celého tela pred vzduchom sa šíriacim tuhým časticiam (odevy typu 5) (ISO 13982-1:2004)	6. 10. 2005	—	

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN ISO 13982-2:2004 Ochranné odevy na použitie proti tuhým časticiam. Časť 2: Skúšobná metóda na stanovenie prieniku jemných častíc aerosólu do vnútra odevu (ISO 13982-2:2004)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 13995:2000 Ochranné odevy. Mechanické vlastnosti. Skúšobná metóda na stanovenie odolnosti proti pretrhnutiu a ďalšiemu dynamickému trhaniu (ISO 13995:2000)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 13997:1999 Ochranné odevy. Mechanické vlastnosti. Stanovenie odolnosti proti prerezaniu ostrými predmetmi (ISO 13997:1999) (ISO 13997:1999) EN ISO 13997:1999/AC:2000	4. 7. 2000	—	
CEN	EN ISO 13998:2003 Ochranné odevy. Zástery, nohavice a vesty chrániace proti porezaniu a bodnutiu ručnými nožmi (ISO 13998:2003)	28. 8. 2003	EN 412:1993	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN 14021:2003 Chrániče pred kameňmi a úlomkami pre jazdcov na terénnych motocykloch. Požiadavky a skúšobné metódy	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14126:2003 Ochranné odevy. Požiadavky a skúšobné metódy na ochranný odev proti nositeľom nákazy	Toto je prvá publikácia	—	
CEN	EN 14058:2004 Ochranné odevy. Odevy na ochranu proti chladným prostrediam	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14120:2003 Ochranné odevy. Chrániče zápastia, dlane, kolena a lakťa pre používateľov kolieskového športového vybavenia. Požiadavky a skúšobné metódy	21. 2. 2004	—	
CEN	EN 14126:2003 Ochranné odevy. Požiadavky a skúšobné metódy na ochranný odev proti nositeľom nákazy	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14143:2003 Zariadenie na ochranu dýchacích orgánov. Autonómny izolačný potápačský dýchací prístroj	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14225-1:2005 Potápačské obleky. Časť 1: Mokrú obleky. Požiadavky a skúšobné metódy	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14225-2:2005 Potápačské obleky. Časť 2: Suché obleky. Požiadavky a skúšobné metódy	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14225-3:2005 Odevy na potápanie. Časť 3: Aktívne zahrievané alebo ochladzované odevy (systémy). Požiadavky a skúšobné metódy	6. 10. 2005	—	

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 14225-4:2005 Odevy na potápanie. Časť 4: Odevy na ponáranie pri jednobarovom tlaku vzduchu na dýchanie	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14325:2004 Ochranné odevy proti chemikáliám. Skúšobné metódy a klasifikácia funkčných vlastností materiálov, švov, spojov a zostáv odevov chrániacich proti chemikáliám	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14328:2005 Ochranné odevy. Rukavice a chrániče rúk na ochranu pred porezaním mechanickými nožmi. Požiadavky a skúšobné metódy	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14360:2004 Ochranné odevy proti dažďu. Skúšobná metóda pre odevy pripravené na použitie. Náraz zhora kvapkami s vysokou energiou	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14387:2004 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Protiplynové a kombinované filtre. Požiadavky, skúšanie a označovanie	6. 10. 2005	EN 141:2000 EN 371:1992 EN 372:1992	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 14404:2004 Osobné ochranné prostriedky. Chrániče kolien pri práci v klačiacej polohe	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14435:2004 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Autonómny dýchací prístroj s tlakovým vzduchom a polmaskou navrhnutou iba na používanie s pretlakom. Požiadavky, skúšanie a označovanie	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14458:2004 Osobné prostriedky na ochranu očí. Ochranné štíty na tvár a priezory pre priemyselné vysoko odolné prilby používané hasičmi, službami prvej pomoci a záchrannej služby	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 14460:1999 Ochranné odevy pre automobilových pretekárov. Ochrana proti teplu a plameňu. Funkčné požiadavky a skúšobné metódy (ISO 14460:1999)	16. 3. 2000	—	
	EN ISO 14460:1999/A1:2002	10. 8. 2002	Poznámka 3	Dátum uplynul (30.9.2002)
	EN ISO 14460:1999/AC:1999			
CEN	EN 14529:2005 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Autonómny únikový dýchací prístroj s otvoreným okruhom na stlačený vzduch s polmaskou a riadenou pľúcnou automatikou s pretlakom	Toto je prvá publikácia	—	
CEN	EN 14572:2005 Vysokofunkčné helmy na jazdecké aktivity	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14593-1:2005 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Hadicový dýchací prístroj na stlačený vzduch s pľúcnou automatikou. Časť 1: Prístroj s celotvárovou maskou. Požiadavky, skúšanie, označovanie	6. 10. 2005	EN 139:1994	Dátum uplynul (2. 12. 2005)

ESO (*)	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN 14593-2:2005 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Hadicový dýchací prístroj na stlačený vzduch s pľúcnou automatikou. Časť 2: Prístroj s polomaskou s pretlakom. Požiadavky, skúšanie, označovanie EN 14593-2:2005/AC:2005	6. 10. 2005	EN 139:1994	Dátum uplynul (2. 12. 2005)
CEN	EN 14594:2005 Ochranné prostriedky dýchacích orgánov. Hadicový dýchací prístroj na stlačený vzduch s kontinuálnym prietokom. Požiadavky, skúšanie, označovanie EN 14594:2005/AC:2005	6. 10. 2005	EN 271:1995 EN 12419:1999 EN 139:1994 EN 1835:1999 EN 270:1994	Dátum uplynul (2. 12. 2005)
CEN	EN 14605:2005 Ochranné odevy proti kvapalným chemikáliám. Funkčné požiadavky na odevy s kvapalínostnými (typ 3) alebo sprejotesnými (typ 4) spojmi vrátane súčastí odevu chrániacich iba časti tela (typy PB [3] a PB [4])	6. 10. 2005	EN 467:1995 EN 466:1995 EN 465:1995	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN ISO 14877:2002 Ochranné odevy na abrazívne čistenie ošlahávaním zrnitými brúsnyimi materiálmi (ISO 14877:2002)	28. 8. 2003	—	
CEN	EN ISO 15025:2002 Ochranné odevy. Ochrana proti teplu a ohňu. Metóda skúšania ohraničeného šírenia plameňa (ISO 15025:2000)	28. 8. 2003	EN 532:1994	Dátum uplynul (28. 8. 2003)
CEN	EN ISO 15027-1:2002 Obleky na ponáranie. Časť 1: Obleky na stále nosenie – požiadavky vrátane bezpečnosti (ISO 15027-1:2002)	10. 4. 2003	—	
CEN	EN ISO 15027-2:2002 Obleky na ponáranie. Časť 2: Únikové obleky – požiadavky vrátane bezpečnosti (ISO 15027-2:2002)	10. 4. 2003	—	
CEN	EN ISO 15027-3:2002 Obleky na ponáranie. Časť 3: Skúšobné metódy (ISO 15027-3:2002)	10. 4. 2003	—	
CEN	EN ISO 15831:2004 Odevy. Fyziologické účinky. Meranie tepelnej izolácie pomocou tepelnej figuríny (ISO 15831:2004)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 17249:2004 Bezpečnostná obuv s odolnosťou proti prerezaniu reťazovou pílou (ISO 17249:2004)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 20344:2004 Osobné ochranné prostriedky. Skúšobné metódy na obuv (ISO 20344:2004)	6. 10. 2005	EN 344:1992 EN 344-2:1996	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN ISO 20345:2004 Osobné ochranné prostriedky. Bezpečnostná obuv (ISO 20345:2004)	6. 10. 2005	EN 345:1992 EN 345-2:1996	Dátum uplynul (6. 10. 2005)

ESO ⁽¹⁾	Odkaz na harmonizovanú normu a jej názov (a referenčný dokument)	Prvá publikácia Ú. v.	Odkaz na starú normu	Dátum ukončenia predpokladu zhody starej normy Poznámka 1
CEN	EN ISO 20346:2004 Osobné ochranné prostriedky. Ochranná obuv (ISO 20346:2004)	6. 10. 2005	EN 346-2:1996 EN 346:1992	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN ISO 20347:2004 Osobné ochranné prostriedky. Pracovná obuv (ISO 20347:2004)	6. 10. 2005	EN 347:1992 EN 347-2:1996	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
CEN	EN 24869-1:1992 Akustika. Chrániče sluchu. Časť 1: Subjektívna metóda merania vložného útlmu (idt EN 24869-1:1992) (ISO 4869-1:1990)	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 24869-3:1993 Akustika. Chrániče sluchu. Časť 3: Zjednodušená metóda merania vložného útlmu slúchadlových chráničov sluchu na kontrolu kvality (ISO/TR 4869-3:1989)	16. 12. 1994	—	
CENELEC	EN 50237:1997 Rukavice s mechanickou ochranou pre elektrotechniku	4. 6. 1999	—	
CENELEC	EN 50286:1999 Elektroizolačné ochranné odevy pre práce na inštaláciách nízkeho napätia	16. 3. 2000	—	
CENELEC	EN 50321:1999 Elektroizolačná obuv na prácu v inštaláciách nízkeho napätia	16. 3. 2000	—	
CENELEC	EN 50365:2002 Elektroizolačné prilby na používanie pri prácach v inštaláciách nízkeho napätia	10. 4. 2003	—	
CENELEC	EN 60743:2001 Práce pod napätím. Terminológia náradia, pomôcok a zariadení (IEC 60743:2001)	10. 4. 2003	EN 60743:1996 Poznámka 2.1	Dátum uplynul (1. 12. 2004)
CENELEC	EN 60895:2003 Práce pod napätím. Vodivé oblečenie na použitie pri menovitom striedavom napätí do 800 kV a pri jednosmernom napätí ± 600 kV (IEC 60895:2002 (Modifikovaná))	6. 10. 2005	EN 60895:1996 Poznámka 2.1	1. 7. 2006
CENELEC	EN 60903:2003 Práce pod napätím. Rukavice z izolačného materiálu (IEC 60903:2002 (Modifikovaná))	6. 10. 2005	EN 60903:1992 a jej zmena + EN 50237:1997 Poznámka 2.1	1. 7. 2006
CENELEC	EN 60984:1992 Rukávy z izolačného materiálu na práce pod napätím (IEC 60984:1990 (Modifikovaná))	4. 6. 1999	—	
	EN 60984:1992/A1:2002 (IEC 60984:1990/A1:2002)	10. 4. 2003	Poznámka 3	Dátum uplynul (6. 10. 2005)
	EN 60984:1992/A11:1997	4. 6. 1999	Poznámka 3	Dátum uplynul (4. 6. 1999)

⁽¹⁾ ESO: Európske organizácie pre normalizáciu:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brusel. Tel. (32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brusel. Tel. (32-2) 519 68 71; fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis. Tel. (33) 492 94 42 00; fax (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

- Poznámka 1* Dátum ukončenia predpokladu zhody je vo všeobecnosti dátumom stiahnutia starej normy stanovený Európskou organizáciou pre normalizáciu. Používatelia týchto noriem sa však upozorňujú na to, že v niektorých výnimočných prípadoch tomu môže byť inak.
- Poznámka 2.1* Nová (alebo zmenená) norma má rovnaký rozsah použitia ako nahradená norma. Od určitého dátumu nahradená norma prestáva poskytovať predpoklad zhody so základným požiadavkami smernice.
- Poznámka 3* V prípade zmien a doplnení, je referenčnou normou norma EN CCCC:YYYY, jej predchádzajúce zmeny a doplnenia, ak nejaké existujú, a nová uvedená zmena a doplnenie. Stará norma (stĺpec 3) preto pozostáva z normy EN CCCC:YYYY a z jej predchádzajúcich zmien a doplnení, ak nejaké existujú, ale bez novej uvedenej zmeny a doplnenia. V stanovenom dátume, prestáva stará norma poskytovať predpoklad zhody so základnými požiadavkami smernice.
- Poznámka 4* Predpoklad zhody podľa EN 420:2003 podlieha vzhľadom na základné zdravotné a bezpečnostné požiadavky 1.2.1.1 a v súvislosti s obsahom Cr (VI) v materiáloch na rukavice detekčnému limitu testovacej metódy, ktorý je pre Cr (VI) 3 mg/kg alebo menej.

POZNÁMKA:

- Akékoľvek informácie týkajúce sa dostupnosti noriem je možné získať buď od európskych organizácií pre normalizáciu alebo od národných orgánov pre normalizáciu. Ich zoznam je uvedený v prílohe smernice 98/34/ES ⁽¹⁾ Európskeho parlamentu a Rady, ktorá bola zmenená a doplnená smernicou 98/48/EC ⁽²⁾.
- Uverejnenie odkazov v *Úradnom vestníku Európskej únie* neznamená, že normy sú k dispozícii vo všetkých jazykoch Spoločenstva.
- Tento zoznam nahrádza všetky predchádzajúce zoznamy uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Komisia zabezpečuje aktualizáciu tohto zoznamu.

Viac informácií o harmonizovaných normách nájdete na internetovej adrese:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 217, 5.8.1998, s. 18.

ŠTÁTNA POMOC — PORTUGALSKO**Pomoc C 4/2006 (ex N 180/2005) — Pomoc pre spoločnosť Djebel, S.A.****Výzva na predloženie pripomienok podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES**

(2006/C 91/04)

(Text s významom pre EHP)

Listom z 22. februára 2006, ktorý je uvedený v pôvodnom jazyku na stranách nasledujúcich za týmto zhrnutím, Komisia oznámila Portugalsku svoje rozhodnutie začať v súvislosti s uvedenou pomocou konanie podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES.

Zainterosované strany môžu predložiť svoje pripomienky k pomoci, v súvislosti s ktorou Komisia začína konanie, v lehote do jedného mesiaca odo dňa uverejnenia tohto zhrnutia a nasledujúceho listu na adresu:

European Commission (Európska komisia)
Directorate-General for Competition (GR pre hospodársku súťaž)
State aid Registry
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 296 12 42

Tieto pripomienky sa oznámia Portugalsku. Zainteresované strany, ktoré predkladajú pripomienky, môžu písomne s uvedením dôvodov požiadať o dôverné nakladanie s informáciami o ich totožnosti.

TEXT ZHRNUTIA

Oznámené opatrenie spočíva v poskytnutí pomoci veľkej spoločnosti Djebel – S.G.P.S., S.A. („Djebel“), ktorá má sídlo na ostrove Madeira patriacom Portugalsku. Táto spoločnosť je súčasťou Pestana Group, ktorá je hlavnou hotelierskou skupinou v Portugalsku.

Cieľom pomoci je nahradiť časť nákladov spoločnosti Djebel spojených s nadobudnutím kapitálového podielu v brazílskej spoločnosti RASH – Administração de Hotéis de Turismo, Lda, ktorej jediným majetkom je hotel Rio Atlântico nachádzajúci sa v Riu de Janeiro v Brazílii.

Kapitál spoločnosti RASH bol nadobudnutý v októbri 1999 a hotel bol funkčný v plnom rozsahu už v čase jeho nadobudnutia.

Nástroj pomoci, ktorý sa má použiť na účely tohto projektu, je zvýhodnená pôžička. Oprávnené náklady na investíciu sú 14 720 474 EUR a výška pomoci je 573 464 EUR, čo zodpovedá čistej intenzite pomoci 3,90 %.

Komisia zastáva názor, že oznámené opatrenie je štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES a článku 61 ods. 1 Dohody o EHP, a posúdila zlučiteľnosť tejto pomoci so spoločným trhom na základe časti výnimky, ktorá sa upravnúje v článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES a týka sa pomoci na podporu rozvoja určitých hospodárskych aktivít bez nepriaznivého ovplyvnenia obchodných podmienok v rozsahu, ktorý je v rozpore so spoločným záujmom.

Doposiaľ nebolo preukázané, že očakávaná pomoc bola podnetom na uskutočnenie tejto investície, ani že pomoc mala

motivačný účinok. Komisia má taktiež pochybnosti o tom, v akom rozsahu táto pomoc prispeje k rozvoju cestovného ruchu v Portugalsku bez toho, aby nepriaznivo neovplyvnila podmienky obchodu v EÚ.

TEXT LISTU

„A Comissão informa o Governo português de que, após ter examinado as informações prestadas pelas Vossas autoridades sobre o auxílio citado em epígrafe, decidiu dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE.

1. PROCEDIMENTO

1. Por carta de 5 de Abril de 2005 da Representação Permanente de Portugal, registada na Comissão em 7 de Abril de 2005, as autoridades portuguesas, nos termos do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado, notificaram à Comissão o auxílio acima referido.
2. Por cartas com a referência D/54365, de 7 de Junho de 2005, e D/57443, de 26 de Setembro de 2005, dirigidas à Representação Permanente de Portugal, os serviços da Comissão solicitaram as autoridades portuguesas informações adicionais sobre este auxílio.
3. Por cartas de 25 de Julho, 26 de Setembro e 23 de Dezembro de 2005 da Representação Permanente de Portugal, registadas na Comissão respectivamente em 27 de Julho e 28 de Setembro de 2005 e 3 de Janeiro de 2006, as autoridades portuguesas forneceram informações adicionais.

2. DESCRIÇÃO DO AUXÍLIO

Investimento e objectivo

4. A medida notificada consiste na concessão de auxílio à Djebel — S.G.P.S., S.A. (a seguir denominada “Djebel”), uma empresa situada na Madeira — Portugal.
5. A medida diz respeito a uma candidatura individual no âmbito do regime de auxílios N667/1999 — medida 1.2 do programa operacional para a economia. Este regime foi aprovado pela Comissão em 8 de Agosto de 2000 ⁽¹⁾ e a decisão previa que os projectos de investimento directo no estrangeiro por parte de grandes empresas tivessem que ser notificados individualmente à Comissão. Este regime, em vigor de 2000 a 2006, destina-se a favorecer estratégias empresariais modernas e competitivas. A candidatura individual notificada é abrangida por uma das categorias específicas de investimento do regime, a saber, investimentos relacionados com a internacionalização de agentes económicos.
6. O auxílio tem por objectivo suportar parte dos custos incorridos pela Djebel para adquirir acções no capital da RASH — Administração de Hotéis de Turismo, Lda, uma empresa brasileira cujo único activo é o hotel Rio Atlântico, situado no Rio de Janeiro, Brasil.
7. O capital da RASH foi adquirido em Outubro de 1999 e o hotel encontrava-se já plenamente operacional no momento da aquisição.

As empresas envolvidas

8. A Djebel não satisfaz os critérios de independência estabelecidos no artigo 3.º do anexo da Recomendação da Comissão de 3 de Abril de 1996 relativa à definição de pequenas e médias empresas ⁽²⁾, nem da Recomendação de 6 de Maio de 2003 relativa à definição de micro, pequenas e médias empresas ⁽³⁾. Esta empresa faz parte do grupo Pestana, que é o principal grupo hoteleiro em Portugal e que não é abrangido pela definição de PME. Por conseguinte, a Djebel é uma grande empresa.
9. A Djebel gere uma sociedade holding no Brasil, cujo objectivo consiste em investir e em gerir hotéis e actividades turísticas.
10. O grupo Pestana tinha já adquirido um hotel em Moçambique antes de realizar o investimento abrangido pela presente notificação e adquiriu 4 hotéis adicionais no Brasil posteriormente ao mesmo.

⁽¹⁾ Por carta SG(2000) D/106085, JO C 266 de 16. 9. 2000, p. 4.

⁽²⁾ JO L 107 de 30.4.1996.

⁽³⁾ JO L 124 de 20.5.2003.

O auxílio

11. O instrumento de auxílio a utilizar para efeitos do presente projecto é um empréstimo em condições favoráveis. Os custos elegíveis do investimento elevam-se a 14 720 474 euros e o montante do auxílio a 573 464 euros ⁽⁴⁾, o que corresponde a uma intensidade de auxílio líquida de 3,90 %.
12. O Estado concederia à Djebel um montante adicional para cobrir os custos relativos a estudos e assistência técnica, garantias financeiras e assistência jurídica, no âmbito do Regulamento *de minimis* ⁽⁵⁾.

Pedidos de auxílio estatal

13. Em 24 de Maio de 1999, a Djebel apresentou uma proposta à F. Turismo — Capital de Risco, S.A. (a seguir denominada “FCR”), um fundo de capital de risco propriedade de empresas públicas e privadas, para a sua participação no projecto previsto. De acordo com as autoridades portuguesas, as intervenções deste fundo não contêm elementos de auxílio estatal na acepção do artigo 87.º do Tratado CE.
14. O pedido formal de auxílio no âmbito do regime N667/1999 foi apresentado em 31 de Janeiro de 2001.

3. APRECIÇÃO DO AUXÍLIO

15. A apreciação que se segue destina-se a resumir as questões relevantes de direito e de facto, a fim de incluir uma apreciação preliminar quanto ao carácter de auxílio da medida projectada e suprimir as dúvidas quanto à sua compatibilidade com o mercado comum.

A obrigação de notificação

16. As autoridades portuguesas notificaram o auxílio projectado antes da sua concessão ao beneficiário. Referiram igualmente que o auxílio não seria concedido antes da sua aprovação pela Comissão.
17. Consequentemente, a Comissão considera que, ao notificarem a intenção de conceder um auxílio a este beneficiário, as autoridades portuguesas cumpriram a obrigação que lhes incumbe por força do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE de informarem a Comissão atempadamente dos projectos relativos à concessão ou alteração de auxílios, para que esta possa apresentar as suas observações.

⁽⁴⁾ O empréstimo em condições favoráveis ascende a 3 680 119 euros (25 % dos custos elegíveis), não vence juros e é concedido por um período de 6 anos. Será reembolsado em 11 prestações semestrais a começar no segundo semestre. A taxa de referência aplicável em Portugal na data da realização do investimento era de 4,76 %. O montante bruto do auxílio é igual ao seu montante líquido, uma vez que a empresa se encontra situada no *offshore* da Madeira e não está sujeita ao imposto sobre o rendimento das sociedades até ao final de 2011.

⁽⁵⁾ Regulamento (CE) n.º 69/2001 da Comissão, de 12 de Janeiro de 2001, relativo à aplicação dos artigos 87.º e 88.º do Tratado CE aos auxílios *de minimis*; JO L 10 de 13. 1. 2001, pp. 30-32.

A existência de auxílio estatal

18. Nos termos da medida notificada, uma grande empresa receberia fundos para investir no sector do turismo no Brasil, no contexto de uma estratégia de internacionalização. Esta medida traduz-se num tratamento preferencial da empresa beneficiária, conferindo-lhe uma vantagem ou um incentivo em comparação com outras empresas, falseando ou ameaçando falsear desta forma a concorrência.
19. O auxílio seria concedido a uma empresa no sector do turismo da UE, no qual existem ou podem existir trocas comerciais entre Estados-Membros ou ao qual empresas de outros Estados-Membros podem desejar aceder. Por conseguinte, a medida pode afectar o comércio entre Estados-Membros.
20. O auxílio é financiado por recursos públicos.
21. A Comissão considera, nesta fase, que a medida notificada constitui, por conseguinte, um auxílio na acepção do n.º 1 do artigo 87.º do Tratado CE e do n.º 1 do artigo 61.º do Acordo EEE.

Compatibilidade

22. Nos termos do n.º 1 do artigo 87.º do Tratado CE, a Comissão considera, normalmente, incompatíveis com o mercado comum os auxílios ao investimento a favor de grandes empresas. Só são normalmente concedidas isenções no caso de auxílios ao investimento relativos a projectos realizados em regiões elegíveis para auxílios com finalidade regional na acepção do n.º 3, alíneas a) ou c), do artigo 87.º do Tratado CE. Contudo, o investimento notificado é realizado num país terceiro e as isenções de carácter regional previstas no n.º 3, alíneas a) e c), do artigo 87.º do Tratado CE não podem ser aplicáveis a tal investimento.
23. Assim sendo, a isenção prevista no n.º 3, alínea c), do artigo 87.º do Tratado CE relativa aos auxílios destinados a facilitar o desenvolvimento de certas actividades económicas é a única possibilidade para aprovar este auxílio.
24. Para o efeito, a Comissão deve demonstrar que este terá um impacto positivo no sector do turismo em Portugal (e, portanto, na UE) e que não afectará as condições comerciais na UE numa medida contrária ao interesse comum. Além disso, deve ser estabelecido que a perspectiva de obtenção do auxílio foi necessária para desencadear o investimento e que o auxílio terá um claro efeito de incentivo.
25. Até à data, a Comissão aprovou auxílios a investimentos directos no estrangeiro (a seguir denominados "IDE") principalmente a favor de PME. Em relação a grandes empresas, a Comissão ainda não desenvolveu uma linha de orientação precisa. Portanto, tem tomado decisões

nestes casos com base numa análise individual detalhada. Nos casos em que a Comissão tinha dúvidas sobre a existência de uma falha de mercado e/ou sobre o cumprimento do critério da necessidade, procedeu à abertura do procedimento formal de investigação.

Contribuição para o desenvolvimento da actividade turística em Portugal

26. De acordo com as autoridades portuguesas, o auxílio terá vários impactos positivos em Portugal, nomeadamente:
 - aumento das receitas consolidadas do grupo na Madeira,
 - aumento dos fluxos turísticos bilaterais entre a UE e o Brasil, uma vez que Portugal é o principal ponto de entrada de turistas brasileiros na Europa,
 - promoção de outras actividades conexas: transportes, operadores turísticos, etc.,
 - reforço das relações com o Mercosul, uma das principais prioridades da política externa da UE.
27. As autoridades portuguesas explicam que o projecto notificado não conduz a qualquer perda de postos de trabalho em Portugal, nem à deslocalização de actividades. A posição do grupo em Portugal é mesmo reforçada graças ao investimento notificado, uma vez que:
 - o beneficiário possui a grande maioria dos seus hotéis em Portugal e a aquisição de um hotel no Brasil não altera a situação de forma significativa,
 - o investimento no Brasil faz parte de uma estratégia de diversificação destinada a desenvolver e consolidar as actividades do beneficiário. A internacionalização do grupo aumenta os seus resultados e a sua competitividade na Europa,
 - graças à internacionalização, o grupo reforça a sua estrutura de gestão em Portugal, uma vez que mantém todas as suas funções de coordenação financeira, operacional e comercial em Portugal.
28. Portugal alega que o investimento é susceptível de ter um impacto positivo no sector do turismo em Portugal. Contudo, as autoridades portuguesas não forneceram dados exactos e concretos suficientes sobre o impacto do projecto no sector do turismo em Portugal, em especial em termos de criação directa e/ou indirecta de emprego, repatriação de rendimentos e evolução da política de investimento do beneficiário em Portugal. A Comissão convida, por conseguinte, as autoridades portuguesas a apresentarem informações pormenorizadas e concretas sobre esta questão, a fim de permitir uma apreciação do eventual impacto positivo do projecto no sector do turismo em Portugal, bem como o seu efeito de coesão positivo.

Efeito sobre as condições comerciais na UE

29. As autoridades portuguesas alegam que o auxílio terá um efeito limitado sobre as condições comerciais na UE, nomeadamente porque:
- o montante do auxílio é relativamente reduzido e corresponde apenas a 3,90 % do investimento elegível,
 - apesar de o grupo Pestana ser o maior grupo hoteleiro em Portugal, a sua quota de mercado em Portugal é apenas de 2 % e a sua quota de mercado na UE é, portanto, negligenciável,
 - no que diz respeito ao mercado brasileiro, os concorrentes do beneficiário têm quotas de mercado muito mais elevadas,
 - o projecto notificado constitui o primeiro investimento do beneficiário no Brasil e este hotel não aumenta de forma significativa a oferta local, não tendo afectado a posição relativa das empresas europeias já estabelecidas no Brasil nem a sua capacidade de atrair turistas,
 - o sector hoteleiro no Brasil é muito competitivo, tem um grau reduzido de concentração e tem crescido rapidamente nos últimos anos.
30. Portugal alega que o investimento é susceptível de ter um efeito limitado sobre as condições comerciais na UE. Contudo, as autoridades portuguesas não forneceram dados exactos e concretos que sustentem suficientemente este impacto limitado, por exemplo, sobre a evolução das quotas de mercado dos concorrentes do beneficiário no Brasil, sobre a estrutura do mercado hoteleiro brasileiro, etc.

Efeito de incentivo

31. Para que um auxílio tenha um efeito de incentivo, deve ser comprovado que foi apresentado um pedido de auxílio antes do início do investimento. O investimento realizou-se em Outubro de 1999, mais de um ano antes de o beneficiário ter apresentado o pedido de concessão de auxílio ao abrigo do regime de auxílios estatais N667/1999 (em 31 de Janeiro de 2001). As autoridades portuguesas alegam que a proposta de participação do FCR no investimento, que se realizou em 24 de Maio de 1999 (antes do investimento) é prova suficiente de que este critério foi cumprido.
32. Todavia, nesta fase a Comissão duvida que esta proposta para a participação de uma empresa de capital de risco no investimento possa ser considerada como constituindo um pedido de concessão de auxílio estatal susceptível de justificar o seu efeito de incentivo.
33. O investimento realizou-se em Outubro de 1999, cerca de cinco anos e meio antes da notificação ter sido apresentada à Comissão. De acordo com as autoridades portuguesas, o facto de o investimento ter sido realizado sem o auxílio demonstra que o promotor estava confiante em obter esse auxílio e que tinha que aproveitar esta oportunidade comercial. As autoridades portuguesas alegam que o beneficiário não deve ser penalizado pelo facto de ter demorado mais tempo a apresentar o pedido do que a executar o investimento. Referem igualmente as desvantagens e riscos excepcionais da operação, tais como a elevada volatilidade do real brasileiro e o facto de este ser o primeiro investimento da empresa no Brasil.
34. Contudo, nesta fase, a Comissão tem sérias dúvidas quanto ao facto de a empresa necessitar realmente do auxílio notificado para realizar o seu investimento. A Djebel é propriedade do maior grupo hoteleiro de Portugal. Desde 1999, a empresa expandiu a sua actividade no Brasil, onde actualmente possui cinco hotéis e se encontra entre as dez maiores cadeias hoteleiras, o que parece indicar que o investimento teria avançado mesmo sem a perspectiva do auxílio. Além disso, não é provável que um auxílio concedido agora para um investimento realizado há mais de seis anos tenha ainda qualquer relação prática com o investimento.
35. O projecto notificado não é o primeiro projecto de internacionalização do grupo Pestana, do qual a Djebel faz parte, que tinha já actividades em Moçambique. Afigura-se, por conseguinte, duvidoso que o auxílio fosse necessário para a realização da primeira experiência de internacionalização do grupo Pestana no Brasil.
36. Deste modo, a Comissão tem actualmente sérias dúvidas quanto a saber se a perspectiva do auxílio era necessária para desencadear o investimento e se pode ser considerado que o auxílio terá um efeito de incentivo.

O regime de auxílios estatais N667/1999

37. Durante esta primeira fase da investigação, a Comissão tomou conhecimento de um eventual problema com o regime ao abrigo do qual o presente projecto é notificado.
38. Após a Comissão ter aprovado o regime, Portugal adoptou o seu regulamento de execução ⁽¹⁾ sem notificação prévia à Comissão nos termos do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE. Este regulamento inclui uma disposição que permite a elegibilidade retroactiva dos custos relativos a projectos em relação aos quais foi recebido um pedido até 31 de Janeiro de 2001. No que diz respeito a estes projectos, as despesas incorridas após 1 de Julho de 1999 são consideradas elegíveis. Esta disposição poderá ser incompatível com o ponto 4.2 das Orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional ⁽²⁾. As autoridades portuguesas justificam esta disposição com problemas técnicos no estabelecimento da estrutura organizacional do regime. Alegam que a disposição se destinava a beneficiar exclusivamente projectos para os quais fora apresentado um pedido de auxílio ao abrigo de outros regimes e antes do início dos respectivos investimentos. A Comissão prosseguirá a investigação desta questão através de um pedido de informações adicionais às autoridades portuguesas.

⁽¹⁾ Portaria n.º 687/2000, de 31 de Agosto, com a redacção que lhe foi dada pela Portaria n.º 243/2001, de 22 de Março.

⁽²⁾ JO C 74 de 10. 3. 1998, pp. 9-31.

Conclusão

39. Em conclusão, por agora não foi ainda demonstrado que a perspectiva do auxílio era necessária para desencadear o investimento e que o auxílio terá um efeito de incentivo. A Comissão também tem dúvidas quanto à medida em que o auxílio contribuirá para o desenvolvimento da actividade turística em Portugal, sem afectar negativamente as condições comerciais na UE. Por conseguinte, existem actualmente sérias dúvidas de que o auxílio facilitasse certas actividades económicas e pudesse, por conseguinte, ser isento na acepção do n.º 3, alínea c), do artigo 87.º do Tratado CE.

4. DECISÃO

40. Consequentemente, após ter examinado as informações fornecidas pelas autoridades portuguesas, a Comissão informa o Governo português da sua decisão de dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE.

41. Tendo em conta as considerações anteriores, a Comissão notifica a Portugal para lhe apresentarem no prazo de um mês a contar da recepção da presente carta todos os docu-

mentos, informações e dados necessários para apreciar a compatibilidade do auxílio. Caso contrário, a Comissão adoptará uma decisão com base nos elementos de que dispõe. A Comissão solicita às autoridades competentes que transmitam imediatamente uma cópia da presente carta ao beneficiário potencial do auxílio.

42. A Comissão recorda a Portugal o efeito suspensivo do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE e remete para o artigo 14.º do Regulamento (CE) n.º 659/1999 do Conselho, que prevê que qualquer auxílio ilegal poderá ser recuperado junto do beneficiário.

43. A Comissão comunica a Portugal que informará as partes interessadas através da publicação da presente carta e de um resumo da mesma no *Jornal Oficial da União Europeia*. Informará igualmente os interessados dos países da EFTA signatários do Acordo EEE mediante publicação de uma comunicação no suplemento EEE do *Jornal Oficial da União Europeia*, bem como o Órgão de Fiscalização da EFTA, através do envio de uma cópia da presente carta. As partes interessadas serão convidadas a apresentar as suas observações no prazo de um mês a contar da data de publicação da referida comunicação."

ŠTÁTNA POMOC — FRANCÚZSKO

Štátna pomoc č. C 9/2006 (ex NN 85/2005) — Fond na predchádzanie rizikám v oblasti rybolovu

Výzva na predloženie pripomienok podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES

(2006/C 91/05)

(Text s významom pre EHP)

Listom zo dňa 8. marca 2006, ktorý je uvedený v pôvodnom jazyku na stranách nasledujúcich po tomto zhrnutí, oznámila Komisia Francúzsku svoje rozhodnutie začať konanie podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES týkajúce sa uvedenej pomoci.

Zainteresované strany môžu predložiť svoje pripomienky v lehote jedného mesiaca odo dňa uverejnenia tohto zhrnutia a nasledujúceho listu na adresu:

European Commission
Directorate General for Fisheries
DG FISH/D/3 „Legal Issues“
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 295 19 42

Tieto pripomienky sa oznámia Francúzsku. Zúčastnená strana predkladajúca pripomienky môže písomne s uvedením dôvodov požiadať o utajenie svojej totožnosti.

TEXT ZHRNUTIA

Tento fond vznikol v apríli 2004 z iniciatívy „Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit maritimes“. Na základe troch dohôd, ktoré sa uzatvorili medzi francúzskym štátom a fondom bola fondu pridelená suma v celkovej výške 65 miliónov EUR. V týchto troch dohodách sa uvádza, že tieto sumy sa musia uhradiť s úrokovou sadzbou 4,45 %, v dňoch 1. novembra 2006, 1. mája 2007 a 1. júla 2007 v uvedenom poradí.

Tento fond má dva ciele: po prvé, nadobúdaním opcií zabrániť kolísaniu cien ropy a po druhé, čiastočne kompenzovať vysoké náklady pohonných hmôt spotrebované plavidlami podnikov, ktoré sú členmi tohto fondu, ak cena pohonných hmôt prekračuje stanovenú sumu.

So zreteľom na štátnu pomoc sa musí fond posudzovať z dvojakého hľadiska – po prvé, ak sa jeho fondy používajú na nadobudnutie finančných opcií na termínovaných trhoch a po druhé, ak sa použijú na vyrovnanie nákladov pohonných hmôt spotrebovaných týmito plavidlami.

Nadobudnutie opcií na termínovaných trhoch

V praxi by sa financovanie francúzskym štátom mohlo pokladať za formu krátkodobého úveru pri úrokovej sadzbe 4,45 %. Komisia zistila, že fond nedisponuje žiadnym nehnuteľným majetkom a jeho vlastný kapitál je navyše veľmi malý, pretože sa skladá len z príspevkov členských štátov. Z tohto dôvodu by banka takúto pôžičku nikdy neposkytla.

Tento fond využíva finančnú výhodu v porovnaní s ďalšími spoločnosťami, ktoré pôsobia na rovnakých termínovaných trhoch. Táto výhoda predstavuje štátnu pomoc v prospech fondu. Zmluva o ES neobsahuje ustanovenie, ktoré by umožňo-

valo považovať túto pomoc za kompatibilnú so spoločným trhom.

Rybárske podniky, ktoré sú jeho členmi, môžu využiť nízke ceny za nákup pohonných hmôt. Toto predstavuje pomoc, ktorá má vplyv na zníženie prevádzkových nákladov podnikov podporovaných z fondu. V súlade s odsekom 3.7 usmernení pre preskúmanie štátnej pomoci v oblasti rybného hospodárstva, je táto pomoc, ktorá sa udeľuje bez toho, aby sa spájala s nejakým záväzkom, nezlučiteľná so spoločným trhom.

Vyrovnanie čiastočných nákladov pohonných hmôt spotrebovaných plavidlami

Ako sa uvádza, táto pomoc ovplyvňuje zníženie prevádzkových nákladov podnikov podporovaných z fondu. V súlade s odsekom 3.7 usmernení pre posudzovanie štátnej pomoci v oblasti rybného hospodárstva, nie je táto pomoc, ktorá sa udeľuje bez toho, aby sa spájala so žiadnym záväzkom, kompatibilná so spoločným trhom.

V súlade s článkom 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999, každá protiprávna pomoc môže byť predmetom vymáhania od príjemcu.

TEXT LISTU

„La Commission a l'honneur d'informer le Gouvernement de la France qu'après avoir examiné les informations fournies par ses autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure formelle d'examen prévue par l'article 93 [devenu 88], paragraphe 2, du traité CE et par le règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de cet article (1).“

(1) JO L 83 du 27.3.1999, p. 1.

1. PROCÉDURE

La Commission a eu connaissance de diverses informations relatives à l'existence d'un fonds destiné à compenser la hausse du carburant subie par les entreprises de pêche de France depuis l'année 2004. Selon ces informations, ce fonds, dénommé fonds de prévention des aléas à la pêche (ci-après FPAP), avait pour objectif annoncé de lisser les variations à court terme du prix du carburant à la pêche et a eu en pratique pour effet de permettre à ces entreprises de bénéficier d'un prix pour le carburant nettement inférieur au prix du marché. Il était apparemment prévu que ce fonds devait fonctionner uniquement grâce à des contributions des professionnels. Le principe de fonctionnement aurait été simple: le fonds aurait pris en charge la partie du coût du carburant supérieur à un prix de référence déterminé par litre (27 centimes semble-t-il pendant une certaine période) et, en contrepartie, les entreprises auraient apporté des contributions au FPAP quand le prix du carburant serait redescendu au-dessous de ce prix de référence. De cette manière, un équilibre aurait été atteint pour le financement du système sans qu'il y ait apport de fonds publics.

Cependant, étant donné que le prix de marché du carburant est toujours resté très largement au-dessus du prix de référence, la Commission a supposé que le fonctionnement du FPAP était possible seulement grâce à l'apport financier de l'État et que cet apport financier constituait une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Conformément à ce qui est prévu à l'article 10 du règlement (CE) n° 659/1999, la Commission a demandé à la France, à deux reprises, de lui fournir les informations relatives à ce fonds afin qu'elle puisse examiner s'il y avait effectivement présence d'aide d'État et, le cas échéant, si cette aide d'État était ou non compatible avec le marché commun. La France n'ayant pas répondu dans les délais impartis, la Commission a décidé, conformément au paragraphe 3 dudit article 10, de lui adresser une injonction de fournir les informations nécessaires à cet examen. Cette injonction, datée du 5 décembre 2005, a été notifiée à la France le 6 décembre 2005 avec un délai de réponse de trois semaines.

La France a répondu par courrier daté du 21 décembre 2005 et reçu à la Commission le 27 décembre. La Commission avait aussi reçu entre-temps, le 8 décembre 2005, un courrier de la France daté du 6 décembre.

Pour procéder à l'examen requis, la Commission a donc en sa possession les informations communiquées par ces deux courriers, datés des 6 et 21 décembre, ainsi que les documents joints à ces courriers.

Comme cela est indiqué ci-après (cf. paragraphe 3 "Appréciation"), la Commission n'a pas reçu toutes les informations qui lui auraient été nécessaires pour procéder à un examen exhaustif de cette mesure. Dans ces conditions, conformément à l'article 13 du règlement (CE) n° 659/1999, la présente décision d'ouverture de la procédure formelle d'examen est prise sur la base des renseignements disponibles.

2. DESCRIPTION

Le FPAP est constitué, conformément à la loi française du 21 mars 1884 modifiée par la loi du 12 mars 1920, sous forme de syndicat professionnel. Le projet de statuts a été approuvé par l'assemblée constitutive qui s'est tenue le 10 février 2004 et les statuts eux-mêmes portent la date du 9 avril 2004.

Selon ces statuts, ce syndicat est créé, pour une durée de 99 ans, à l'initiative de la Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit Maritimes. Le siège est fixé à Paris, 24, rue du Rocher.

Les adhérents postulants doivent apporter la preuve que leur activité se trouve être impliquée dans la pêche; toutefois, le syndicat peut admettre en son sein toute autre personne prête à apporter son appui moral au syndicat sous réserve que l'effectif de cette catégorie d'adhérents ne dépasse pas 5 % du nombre des adhérents du syndicat. La France précise, dans son courrier du 6 décembre 2005, que le FPAP compte 2 013 adhérents et 2 385 navires représentant 30 % de la flotte française; 93,5 % des navires sont des navires de plus de 12 mètres.

L'article 2 des statuts indique que: "*Le syndicat a pour objet de développer des produits destinés à permettre aux entrepreneurs de pêche d'assurer la couverture des risques suivants: fluctuation des prix du gazole, pollution maritime ou risque sanitaire relatif à la pollution, fermeture des quotas ou réduction importante des possibilités de pêche, risque relatif au marché. Il prend le nom de Fonds de prévention des aléas pêche.*"

La France a transmis les copies de trois conventions passées entre l'État et le FPAP et relatives à la mise en place d'avances remboursables par l'État en faveur de ce fonds. Ces avances sont versées par l'intermédiaire de l'Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture (OFIMER). La première convention, datée du 12 novembre 2004, porte sur un montant de 15 millions d'EUR; la seconde, datée du 27 mai 2005, sur un montant de 10 millions d'EUR; la troisième, datée du 11 octobre 2005, sur un montant de 45 millions d'EUR. Selon ces trois conventions, c'est donc un montant de 65 millions d'EUR qui a été avancé au FPAP.

Selon l'article 1 de ces conventions, "*le FPAP fonctionne sur la base de cotisations versées par ses adhérents de façon à couvrir la mise en place de couvertures financières contre les aléas résultant des fluctuations des cours du pétrole et des frais de gestion qui en découlent.*"

Selon l'article 2 de la convention du 12 novembre 2004, "*L'avance de trésorerie a pour objet la mise en place d'un mécanisme de couverture contre les fluctuations des cours internationaux du pétrole à compter du 1er novembre 2004; cette avance pourra permettre l'acquisition sur les marchés à terme d'une option financière. Les compensations versées à l'adhérent du fonds doivent correspondre au différentiel de prix constaté entre le prix maximum couvert et le prix moyen mensuel de l'indice de référence pour le mois considéré.*" L'article 2 de la convention du 27 mai 2005 a une rédaction presque similaire: il prévoit, au lieu de la "mise en place" d'un mécanisme de couverture, la "poursuite" de ce mécanisme et il indique le 1er mars 2005 comme date à partir de laquelle la couverture pourra opérer pour l'avance versée dans le cadre de cette convention. Il en est de même pour la convention du 11 octobre 2005; l'article 2 prévoit que, pour l'avance versée, le fonds poursuit son activité de couverture "... à compter du 1er juillet 2005 et au moins jusqu'au 31 décembre 2005 en achetant des options financières sur les marchés à terme, à concurrence de 17 centimes d'EUR/l.". Il est précisé que "*les compensations versées à l'adhérent du fonds doivent correspondre, au maximum, au différentiel de prix constaté entre le prix de 30 centimes d'EUR/l et le prix moyen mensuel de référence pour le mois considéré, si ce dernier est supérieur à 30 centimes d'EUR/l.*"

L'article 3 de ces conventions indique que les avances ne peuvent être versées par l'OFIMER qu'après fourniture de certaines pièces justificatives. Parmi ces pièces, doit figurer le procès-verbal de l'organe délibérant du FPAP détaillant l'utilisation qui sera faite de l'avance accordée par l'État. Par sa note datée du 6 décembre 2005, la France a confirmé que les montants indiqués, représentant un total de 65 millions d'EUR, ont été effectivement consentis au FPAP. Cette note précise que ces avances sont consenties "afin d'assurer le fonctionnement du FPAP, dans les plus brefs délais, pour la période allant de novembre 2004 à fin décembre 2005".

Par ailleurs, le FPAP s'engage à tenir une comptabilité permettant de connaître, sur demande, l'utilisation des avances ainsi que l'affectation des ressources et des dépenses. Les pièces comptables doivent être conservées pendant dix ans.

L'article 4 fixe le taux d'intérêt qui affectera le remboursement de ces avances par le FPAP à l'OFIMER à 4,45 %. Le montant de 10 millions d'EUR faisant l'objet de la convention du 12 novembre 2004 devra être remboursé au plus tard le 1er novembre 2006; celui de 10 millions d'EUR objet de la convention du 27 mai 2005 au plus tard le 1er mai 2007 et celui de 45 millions d'EUR objet de la convention du 11 octobre 2005 au plus tard le 1er juillet 2007.

3. APPRÉCIATION

La Commission constate que le FPAP a un objet qui doit être considéré, au regard des aides d'État, d'une manière double.

En premier lieu, le FPAP a pour objet de permettre l'acquisition d'options financières sur les marchés à terme. Même si cela n'est pas explicitement précisé, les dits marchés à terme sont manifestement ceux du pétrole ou de ses produits dérivés. Il apparaît ainsi, que le FPAP, tout en étant constitué sous la forme d'un syndicat, agit sur ces marchés à terme en achetant et vendant des options, comme le ferait une société privée ordinaire active sur ce genre de marchés et fonctionnant selon les règles de l'économie de marché.

En second lieu, le FPAP a pour objet de verser aux entreprises de pêche adhérentes la différence entre le prix moyen mensuel de référence et le "prix maximal couvert" selon les conventions des 12 novembre 2004 et 27 mai 2005 ou le prix de 30 centimes d'EUR par litre selon la convention du 11 octobre 2005. La fonction du FPAP correspond alors en pratique à une fonction de gestion des fonds en provenance de l'État afin de les répartir entre les entreprises de pêche adhérentes en fonction du carburant qu'elles ont acheté pour la conduite de leur activité de pêche.

3.1. Aide à l'acquisition d'options sur les marchés à terme

3.1.1. Existence d'une aide d'État

Les sociétés intervenant sur les marchés à terme des produits des matières premières sont ordinairement des sociétés privées fonctionnant selon les règles de l'économie de marché. Étant donné que le traité CE, selon son article 295, ne préjuge en rien le régime de la propriété dans les États membres, une société fonctionnant à partir de fonds d'origine publique peut théori-

quement intervenir de la même manière sur ces marchés à terme si son fonctionnement est conforme aux règles de l'économie de marché. Il convient donc d'apprécier si ces règles sont respectées ou non.

Le capital initial du FPAP est constitué des cotisations des adhérents. Celles-ci sont probablement d'un montant très modique. Aucune information communiquée à la Commission ne lui permet de penser que le montant global des cotisations aurait été suffisant pour permettre au FPAP d'intervenir sur un marché à terme sans apport de fonds extérieurs. Ces fonds extérieurs ont été fournis par l'État, au moyen des avances octroyées par l'intermédiaire de l'OFIMER, et constituent donc une partie de ces avances qui ont représenté, selon les informations communiquées par la France, 65 millions d'EUR.

La France n'a donné à la Commission aucune indication sur le montant des fonds engagés par le FPAP sur ces marchés à terme.

Par ailleurs, la Commission observe que la France n'a fourni aucune information lui permettant de savoir si les trois avances déjà consenties sont les seules qui le seront ou bien si le versement de nouvelles avances est possible.

Ces fonds doivent être remboursés avec un taux d'intérêt de 4,45 %. Cet apport de l'État correspond donc en pratique à un prêt accordé à ce taux.

La Commission constate que ce taux est supérieur au taux de référence utilisé par la Commission pour déterminer l'élément d'aide existant dans un prêt bonifié, taux de référence fixé à 4,43 % en 2004 ⁽²⁾ et à 4,08 % depuis le 1er janvier 2005 ⁽³⁾. Par conséquent, théoriquement, il pourrait ne pas y avoir d'aide d'État dans les avances consenties si celles-ci l'avaient été dans les conditions normales d'une économie de marché.

Or, la Commission observe que le FPAP, d'une part, ne possède apparemment aucun bien immobilier et que, d'autre part, ses biens mobiliers sont très réduits puisqu'ils sont constitués uniquement des cotisations des adhérents. Il n'y a aucune garantie que l'État puisse être remboursé par le FPAP. Pour cette raison, elle estime qu'une banque, dans les conditions normales d'une économie de marché, n'aurait jamais prêté les sommes en question au FPAP, voire seulement une partie de ces sommes, pour intervenir sur un marché à terme sans avoir suffisamment de garanties que les dites sommes lui seront remboursées. Par conséquent, ces avances de l'État représentent un avantage financier en faveur du FPAP accordé au moyen de ressources de l'État.

En outre, étant donné que les trois conventions passées entre l'État et le FPAP prévoient expressément que les fonds publics versés ont pour objet, entre autres, la mise en place d'un mécanisme de couverture contre les fluctuations des cours internationaux du pétrole, la Commission considère que cet avantage est imputable à l'État ⁽⁴⁾.

Cet avantage financier comporte deux aspects: l'avantage en faveur du FPAP lui-même et l'avantage qu'en retirent, par voie de conséquence, les entreprises de pêche adhérentes.

⁽²⁾ JO C 307 du 17.12.2003, p. 11.

⁽³⁾ JO C 220 du 8.9.2005, p. 2.

⁽⁴⁾ Affaires C-482/99, France/Commission, arrêt de la Cour du 16 mai 2002 et C-345/02, Pearle BV, arrêt de la Cour de justice du 15 juillet 2004.

Avantage en faveur du FPAP lui-même

Le FPAP bénéficie d'un avantage financier par rapport aux autres sociétés intervenant sur les marchés à terme, qu'il s'agisse de sociétés habituellement actives sur ces marchés ou bien de sociétés étant ou pouvant être constituées de la même manière que le FPAP sous forme de syndicat professionnel dans les autres États membres, voire en France même.

Par conséquent, cet avantage financier affecte les échanges entre les États membres et fausse ou menace de fausser la concurrence. Pour cette raison, il constitue une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Avantage en faveur des entreprises de pêche

Les fonds en provenance de l'État dont bénéficie le FPAP favorisent les entreprises de pêche qui ont adhéré à ce syndicat parce qu'elles sont les seules à pouvoir bénéficier des prix préférentiels obtenus pour le carburant à partir des options acquises sur les marchés à terme.

Par conséquent, étant donné que les entreprises de pêche bénéficiaires sont en concurrence sur le marché communautaire avec d'autres entreprises, qu'il s'agisse d'autres entreprises de pêche ou bien d'entreprises d'autres secteurs d'activité économique dont les produits sont en concurrence avec les produits de la pêche, ces fonds affectent les échanges entre les États membres et faussent ou menacent de fausser la concurrence.

Pour cette raison, cet avantage dont bénéficient les entreprises de pêche constitue aussi une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

3.1.2. *Compatibilité avec le marché commun*

3.1.2.1. Aide d'État en faveur du FPAP lui-même

Comme l'indiquent les conventions passées entre l'État et le FPAP, cette aide d'État a eu pour objet de permettre le démarrage des interventions du FPAP sur les marchés à terme du pétrole et de ses produits dérivés ainsi que leur poursuite. Il s'agit donc d'une aide au fonctionnement du FPAP.

Il convient d'apprécier si cette aide au fonctionnement en faveur du FPAP peut être considérée comme compatible avec le marché commun.

Selon l'article 87, paragraphes 2 et 3, du traité, certaines catégories d'aide sont ou peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun. Il convient d'examiner si cette aide au fonctionnement du FPAP peut entrer dans l'une de ces catégories.

La Commission observe d'abord que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire. La Commission rappelle que les fluctuations du cours du pétrole sont inhérentes à l'activité économique normale et ne peuvent pas être considérées comme un événement extraordinaire au sens de l'article 87 du traité. Cette aide ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Ensuite, la Commission observe qu'aucune des lignes directrices qu'elle a adoptées pour l'analyse des aides d'État ne s'applique au présent régime d'aide.

Cette aide ne peut pas non plus être considérée comme compatible avec le marché commun sur la base d'une application directe du paragraphe 3 du même article, avec les différents cas de figure qui y sont prévus.

En effet, il ne s'agit manifestement pas d'une aide destinée à favoriser le développement économique de régions dans lesquelles le niveau de vie est anormalement bas ou dans lesquelles sévit un grave sous-emploi (cas prévu au sous-paragraphe a). Cette aide a pour but de permettre au FPAP d'intervenir sur les marchés à terme pertinents. Elle n'a donc pas de rapport avec les aides visées à ce sous-paragraphe a).

D'autre part, le FPAP ne peut pas être considéré comme un projet important d'intérêt européen ou comme une aide destinée à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre (cas prévus au sous-paragraphe b). En effet, le FPAP est spécifiquement français et les autres États membres n'ont pas exprimé l'intention d'instituer des fonds du même genre; la dimension européenne de ce fonds fait par conséquent défaut. Quant à considérer qu'il s'agit d'une aide destinée à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre, la Commission pourrait, à première vue, envisager d'adopter une telle position puisque la hausse du prix du carburant a entraîné une perturbation avérée de la situation du secteur de la pêche. Cependant, tout en notant que le FPAP ne concerne qu'un seul secteur d'activité économique alors que différents secteurs sont touchés par la hausse du prix du pétrole, la Commission a toujours considéré qu'il n'appartient pas aux autorités publiques d'intervenir financièrement contre cette hausse du pétrole; leur rôle doit au contraire consister notamment à mener des politiques d'incitation envers les entreprises afin qu'elles s'adaptent aux nouvelles conditions économiques créées par cette hausse. C'est pourquoi une aide ayant pour seul objectif d'intervenir sur les marchés à terme pertinents ne correspond pas à l'objectif souhaité.

En outre, l'existence du FPAP ne peut pas, par elle-même, répondre à la condition du sous-paragraphe c), qui prévoit que peuvent être compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. En effet, aucun élément n'indique que le développement ou l'accroissement d'une activité d'intervention sur les marchés à terme du pétrole est souhaitable. En outre, cette activité n'est pas liée à une région économique. C'est pourquoi cette aide ne peut pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu de ce sous-paragraphe c).

Enfin, cette catégorie d'aide ne figure pas parmi les catégories d'aide qui seraient considérées comme compatibles avec le marché commun par décision du Conseil adoptée conformément au sous-paragraphe e).

3.1.2.2. Aide en faveur des entreprises de pêche

Comme pour l'aide en faveur du FPAP, la Commission observe que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire et ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Etant donné qu'il s'agit d'une aide aux entreprises de pêche, celle-ci doit être analysée à la lumière des lignes directrices pour l'examen des aides d'État destinées aux secteurs de la pêche et de l'aquaculture⁽⁵⁾, dites ci-après lignes directrices.

Comme cela est indiqué ci-dessus (cf. paragraphe 3.1.1), cette aide permet aux entreprises de pêche ayant adhéré au syndicat de bénéficier des prix préférentiels obtenus pour le carburant à partir des options acquises sur les marchés à terme.

Cette aide a pour effet de diminuer les coûts de production. Elle n'est assortie d'aucune obligation de la part des bénéficiaires. Elle entre dans la catégorie des aides au fonctionnement visées au paragraphe 3.7 des lignes directrices qui indique que "les aides d'État qui sont octroyées sans être assorties d'une quelconque obligation pour les bénéficiaires de répondre aux objectifs de la politique commune de la pêche et qui sont destinées à améliorer la situation des entreprises et à accroître leur trésorerie ou dont les montants sont fonction de ... ou des moyens de production et qui ont pour effet de diminuer les coûts de production ou d'améliorer les revenus du bénéficiaire sont, en tant qu'aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun...".

3.2. Compensation pour l'achat de carburant par les entreprises de pêche

3.2.1. Existence d'une aide d'État

Comme cela est décrit ci-dessus (cf. paragraphe 2 "Description"), le FPAP, grâce aux fonds avancés par l'État, prend en charge la différence de prix existant, selon les conventions des 12 novembre 2004 et 27 mai 2005, entre le "prix maximum couvert" et le prix moyen mensuel de référence et, selon la convention du 11 octobre 2005, entre 30 centimes d'EUR par litre et le prix moyen mensuel de référence.

Par conséquent, les avances qui sont consenties par l'État au FPAP et qui permettent la prise en charge d'une partie des coûts supportés par les entreprises de pêche adhérant au FPAP procurent un avantage à ces entreprises. La position de ces entreprises se trouve donc renforcée par rapport aux entreprises se trouvant en concurrence sur le marché communautaire avec ces entreprises de pêche, qu'il s'agisse d'autres entreprises de pêche ou bien d'entreprises d'autres secteurs d'activité économique dont les produits sont en concurrence avec elles.

En outre, étant donné que les trois conventions passées entre l'État et le FPAP prévoient expressément que les fonds publics versés ont pour objet, entre autres, de verser aux adhérents du FPAP la différence, pour le carburant utilisé, entre le prix maximum couvert et le prix moyen mensuel de l'indice de référence, la Commission considère que cet avantage est imputable à l'État⁽⁶⁾.

Par conséquent, ces fonds de l'État dont bénéficie le FPAP pour prendre partiellement en charge le coût du carburant utilisé par les navires de pêche constituent une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Comme pour l'acquisition d'options sur les marchés à terme, la Commission observe que la France n'a donné à la Commission aucune indication sur la partie des 65 millions d'EUR avancés par l'État qui ont servi à prendre en charge partiellement le coût du carburant. De la même manière, la France n'a fourni aucune information sur le fait de savoir si les trois avances déjà consenties sont les seules qui le seront ou bien si le versement de nouvelles avances est possible ou déjà prévu.

3.2.2. Compatibilité avec le marché commun

Comme pour l'avantage dont bénéficient les entreprises de pêche par le moyen de l'acquisition d'options par le FPAP sur les marchés à terme, la Commission observe que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire et ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Etant donné qu'il s'agit d'une aide aux entreprises de pêche, elle doit également être analysée, comme ci-dessus, à la lumière des lignes directrices pour l'examen des aides d'État destinées aux secteurs de la pêche et de l'aquaculture.

Comme pour l'aide résultant de l'acquisition d'options sur les marchés à terme, cette aide a pour effet de diminuer les coûts de production.

De ce fait, elle entre aussi dans la catégorie des aides au fonctionnement visées au paragraphe 3.7 des lignes directrices. Elle n'est non plus assortie d'aucune obligation de la part des bénéficiaires.

4. CONCLUSION

En conséquence, il existe, à ce stade de l'évaluation préliminaire telle qu'elle est prévue à l'article 6 du règlement (CE) n° 659/1999, des doutes sérieux sur la compatibilité de cette mesure d'aide avec le marché commun, tant en ce qui concerne l'aide en faveur du FPAP que l'aide en faveur des entreprises de pêche.

À la lumière des considérations qui précèdent, la Commission, agissant dans le cadre de la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du Traité CE, demande à la France de lui présenter ses observations et de lui fournir tous les renseignements nécessaires pour apprécier l'aide en cause, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la présente lettre.

Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal Officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du *Journal Officiel*, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations à compter d'un mois à compter de la date de cette publication."

⁽⁵⁾ JO C 229 du 14.9.2004, p. 5.

⁽⁶⁾ Affaire C-345/02, Commission/France, arrêt de la Cour de justice du 15 juillet 2004.

Predbežné oznámenie o koncentrácii
(Prípád č. COMP/M. 4114 — Lottomatica/GTECH)

(2006/C 91/06)

(Text s významom pre EHP)

1. Komisii bolo dňa 7. apríla 2006 doručené oznámenie o zamýšľanej koncentrácii podľa článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, podľa ktorého spoločnosť Lottomatica S.p.A. („Lottomatica“, Taliansko) kontrolovaná spoločnosťou De Agostini S.p.A. („De Agostini“, Taliansko) získava v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady kontrolu nad celou spoločnosťou GTECH Holdings Corporation („GTECH“, USA) kúpou akcií.

2. Predmet činnosti príslušných spoločností:

— Lottomatica: lotérie a hazardné hry, ako aj systém automatických platieb v Taliansku;

— De Agostini: mediálna a vydavateľská činnosť, oblasť financií a poisťovníctva;

— GTECH: hazardné hry a systém automatických platieb na celosvetovej úrovni.

3. Na základe predbežného posúdenia a bez toho, aby bolo dotknuté konečné rozhodnutie v tomto prípade, sa Komisia domnieva, že oznámená koncentrácia by mohla spadať do rozsahu pôsobnosti nariadenia (ES) č. 139/2004.

4. Komisia vyzýva zainteresované tretie strany, aby predložili prípadné pripomienky k zamýšľanej koncentrácii.

Pripomienky musia byť Komisii doručené najneskôr do 10 dní po uverejnení tohto oznámenia. Pripomienky je možné zaslať faxom (fax č.: (32-2) 296 43 01 alebo 296 72 44) alebo poštou s uvedením referenčného čísla COMP/M. 4114 – Lottomatica/GTECH, na túto adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

(¹) Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1.

Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii**(Prípád č. COMP/COMP/M.4121 — Allianz Group/Sofinim/United Broadcast Facilities)**

(2006/C 91/07)

(Text s významom pre EHP)

Dňa 22. marca 2006 sa Komisia rozhodla neoponovať voči vyššie spomínanej oznámenej koncentrácii a vyhlásiť ju za kompatibilnú so spoločným trhom. Toto rozhodnutie je založené na článku 6 odsek 1 písmeno b) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004. Úplný text rozhodnutia je dostupný iba v angličtine a bude dostupný verejnosti po tom, ako budú odstránené akékoľvek obchodné tajomstvá, ktoré by mohol obsahovať. Prístupný bude na:

- webovej stránke Europa competition (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Táto webová stránka poskytuje rôzne možnosti pomoci na lokalizáciu individuálnych rozhodnutí o fúziách vrátane názvu spoločnosti, čísla prípadu, dátumu a sektorových indexov,
- v elektronickej forme na webovej stránke EUR-Lex pod číslom dokumentu 32006M4121. EUR-Lex je počítačový dokumentačný systém práva Európskeho spoločenstva. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii**(Prípád č. COMP/M.4172 — Barclays/Tuja)**

(2006/C 91/08)

(Text s významom pre EHP)

Dňa 30. marca 2006 sa Komisia rozhodla neoponovať voči vyššie spomínanej oznámenej koncentrácii a vyhlásiť ju za kompatibilnú so spoločným trhom. Toto rozhodnutie je založené na článku 6 odsek 1 písmeno b) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004. Úplný text rozhodnutia je dostupný iba v angličtine a bude dostupný verejnosti po tom, ako budú odstránené akékoľvek obchodné tajomstvá, ktoré by mohol obsahovať. Prístupný bude na:

- webovej stránke Europa competition (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Táto webová stránka poskytuje rôzne možnosti pomoci na lokalizáciu individuálnych rozhodnutí o fúziách vrátane názvu spoločnosti, čísla prípadu, dátumu a sektorových indexov,
- v elektronickej forme na webovej stránke EUR-Lex pod číslom dokumentu 32006M4172. EUR-Lex je počítačový dokumentačný systém práva Európskeho spoločenstva. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii
(Prípád č. COMP/M.4130 — ENI/Grupo Amorim/CGD/GALP)

(2006/C 91/09)

(Text s významom pre EHP)

Dňa 24. marca 2006 sa Komisia rozhodla neoponovať voči vyššie spomínanej oznámenej koncentrácii a vyhlásiť ju za kompatibilnú so spoločným trhom. Toto rozhodnutie je založené na článku 6 odsek 1 písmeno b) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004. Úplný text rozhodnutia je dostupný iba v angličtine a bude dostupný verejnosti po tom, ako budú odstránené akékoľvek obchodné tajomstvá, ktoré by mohol obsahovať. Prístupný bude na:

- webovej stránke Europa competition (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Táto webová stránka poskytuje rôzne možnosti pomoci na lokalizáciu individuálnych rozhodnutí o fúziách vrátane názvu spoločnosti, čísla prípadu, dátumu a sektorových indexov,
- v elektronickej forme na webovej stránke EUR-Lex pod číslom dokumentu 32006M4130. EUR-Lex je počítačový dokumentačný systém práva Európskeho spoločenstva. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii
(Prípád č. COMP/M.4087 — Eiffage/Macquarie/APRR)

(2006/C 91/10)

(Text s významom pre EHP)

Dňa 15. februára 2006 sa Komisia rozhodla neoponovať voči vyššie spomínanej oznámenej koncentrácii a vyhlásiť ju za kompatibilnú so spoločným trhom. Toto rozhodnutie je založené na článku 6 odsek 1 písmeno b) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004. Úplný text rozhodnutia je dostupný iba v angličtine a bude dostupný verejnosti po tom, ako budú odstránené akékoľvek obchodné tajomstvá, ktoré by mohol obsahovať. Prístupný bude na:

- webovej stránke Europa competition (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Táto webová stránka poskytuje rôzne možnosti pomoci na lokalizáciu individuálnych rozhodnutí o fúziách vrátane názvu spoločnosti, čísla prípadu, dátumu a sektorových indexov,
 - v elektronickej forme na webovej stránke EUR-Lex pod číslom dokumentu 32006M4087. EUR-Lex je počítačový dokumentačný systém práva Európskeho spoločenstva. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov

Stanovisko Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov

- k návrhu rozhodnutia Rady o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (KOM(2005)230, konečné znenie),
- k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (KOM(2005)236, konečné znenie) a
- k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktoré sa týka prístupu útvarov zodpovedných za vydávanie osvedčení o evidencii vozidiel v členských štátoch do Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (KOM(2005)237, konečné znenie)

(2006/C 91/11)

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU ÚDAJOV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 286,

so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, a najmä na jej článok 8,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe týchto údajov,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov, a najmä na jeho článok 41,

so zreteľom na žiadosť o stanovisko v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001, ktorá bola 17. júna 2005 prijatá od Komisie,

PRIJAL TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

1.1. Súvislosti

Schengenský informačný systém (SIS) je rozsiahlym IT systémom EÚ, ktorý bol vytvorený ako kompenzačné opatrenie po zrušení kontrol na vnútorných hraniciach v rámci schengenského priestoru. SIS umožňuje príslušným orgánom členských štátov výmenu informácií, ktoré sa používajú pri výkone kontrol osôb a predmetov na vonkajších hraniciach alebo na území, ako aj pri vydávaní víz a povolení na pobyt.

Schengenský dohovor nadobudol platnosť v roku 1995 ako medzivládna dohoda. SIS, ktorý je súčasťou Schengenského dohovoru, neskôr začlenila do rámca EÚ Amsterdamská zmluva.

Nový Schengenský informačný systém II („druhej generácie“) nahradí súčasný systém, čím sa umožní rozšírenie schengenského priestoru o nové členské štáty EÚ. Taktiež do tohto systému prinesie nové funkcie. Ustanovenia Schengenského dohovoru vypracované na medzivládnej úrovni sa plne transformujú na klasické európske právne nástroje.

Európska komisia predložila 1. júna 2005 tri návrhy na zriadenie SIS II. Tieto návrhy obsahujú:

- nariadenie navrhované na základe hlavy IV Zmluvy o ES (víza, azylová a prístahovalecká politika a iné politiky týkajúce sa voľného pohybu osôb), ktorým sa v rámci SIS II budú riadiť aspekty prvého piliera (prístahovalectvo), ďalej len „navrhované nariadenie“;

- rozhodnutie navrhované na základe hlavy VI Zmluvy o EÚ (policajná a justičná spolupráca v trestných veciach), ktorým sa bude riadiť používanie SIS II na účely tretieho piliera, ďalej len „navrhované rozhodnutie“;

- nariadenie navrhované na základe hlavy V (doprava), ktoré sa špecificky týka prístupu orgánov zodpovedných za evidenciu vozidiel k údajom z SIS; tento návrh sa bude rozoberať osobitne (pozri bod 4.6 nižšie).

V tomto kontexte sa žiada spomenúť, že Komisia v priebehu niekoľkých mesiacov vydá oznámenie o interoperabilite a zvýšených synergických účinkoch informačných systémov EÚ (SIS, VIS, Eurodac).

SIS II sa skladá z centrálnej databázy, ktorá sa nazýva „Centrálny schengenský informačný systém“ (CS-SIS), pre ktorý Komisia zabezpečí operačné riadenie pripojené k vnútroštátnym prístupovým bodom, ktoré si vymedzí každý členský štát (NI-SIS). Orgány SIRENE zabezpečia výmenu všetkých doplnkových informácií (informácie súvisiace so záznamami v SIS II, ktoré v ňom ale nie sú uložené).

Členské štáty budú do SIS II poskytovať údaje o osobách hľadaných na účely zatknutia, odovzdania alebo vydania, osobách, ktoré sa majú zúčastniť súdneho konania, osobách, ktoré majú byť pod dohľadom alebo sa majú podrobovať osobitnej kontrole, osobách, ktorým sa má odoprieť vstup na vonkajších hraniciach, a o stratených alebo odcudzených predmetoch. Súbor údajov nazývaný „záznamy“, ktoré sú vložené v SIS, umožňujú príslušnému orgánu identifikovať osobu alebo predmet.

SIS II obsahuje nové funkcie: rozšírený prístup do SIS (Europol, Eurojust, štátni prokurátori, orgány zodpovedné za schvalovanie vozidiel), prepojenie záznamov, pridávanie nových kategórií údajov vrátane biometrických údajov (odtlačky prstov a fotografie), ako aj technickú platformu, ktorú bude využívať aj Vízový informačný systém. Tieto dodatočné funkcie sú už roky predmetom diskusie o zmene účelu SIS z kontrolného nástroja na spravodajský a vyšetrovací systém.

1.2. Všeobecné hodnotenie návrhov

1. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov (EDPS) víta, že bol požiadaný o konzultáciu na základe článku 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001. So zreteľom na záväznú povahu článku 28 ods. 2 by sa však toto stanovisko malo spomenúť v preambule uvedených textov.
 2. EDPS víta návrhy z niekoľkých dôvodov. Transformácia medzivládnej štruktúry na európske právne nástroje prináša niekoľko pozitívnych dôsledkov: objasní sa právna hodnota pravidiel, ktorými sa SIS II riadi, Súdny dvor získa právomoc interpretovať právny nástroj prvého piliera, aspoň čiastočne sa zapojí Európsky parlament (aj keď až v trochu neskorej etape procesu).
 3. Okrem toho, pokiaľ ide o vecnú stránku, významná časť návrhov sa venuje ochrane údajov, pričom v porovnaní so súčasnou situáciou miestami ide o vítané zlepšenia. Konkrétne možno spomenúť opatrenia v prospech obetí krádeže identity, rozšírenie nariadenia 45/2001 na činnosti Komisie spojené so spracovaním údajov v rámci činností v hlavne VI a lepšie vymedzenie dôvodov na vydávanie záznamov na účely odoprenia vstupu pre jednotlivcov.
 4. Tiež je zrejmé, že príprave návrhov sa venovala veľká pozornosť; sú síce zložité, čo však len odráža samotnú komplexnosť systému, ktorý riadia. Väčšina pripomienok v tomto stanovisku sa zameriava na vysvetlenie alebo doplnenie ustanovení, ktoré však nebude potrebné úplne preformulovať.
- Napriek tomuto celkovo pozitívnemu hodnoteniu však možno vyjadriť určité výhrady, a to najmä:
1. V mnohých ohľadoch je ťažké zistiť, aký zámer sa za textom skrýva; poľutovaniahodná je najmä skutočnosť, že chýba dôvodová správa. Táto správa by bola základnou požiadavkou z hľadiska veľmi zložitého charakteru týchto dokumentov. Jej absencia v niektorých prípadoch nedáva čitateľovi inú možnosť, než sa spoľahnúť na domnienky.
 2. Okrem toho je tiež poľutovaniahodné, že sa neuskutočnila žiadna štúdia o posúdení vplyvu. Neospravedlňuje to ani skutočnosť, že prvá verzia systému sa už používa, keďže medzi verziami sú významné rozdiely. Okrem iného sa mal lepšie premyslieť vplyv zavedenia biometrických údajov.
 3. Právny rámec ochrany údajov je tiež veľmi komplexný; zakladá sa na spoločnom uplatňovaní *lex generalis* a *lex specialis*. Malo by sa zabezpečiť zachovanie plnej uplatniteľnosti existujúceho rámca ochrany údajov v smernici 95/46/ES a nariadení 45/2001 aj v prípade, že sa vytvoria osobitné právne predpisy. Kombinované uplatňovanie rôznych právnych nástrojov by nemalo viesť ani k rozdielom v zásadných aspektoch medzi vnútroštátnymi mechanizmami, ani k zníženiu súčasnej úrovne ochrany údajov.
 4. Prístup mnohých nových orgánov, ktoré nezapadajú do pôvodného „účelu kontroly osôb a predmetov“ by mali správať prísnejšie ochranné opatrenia.
 5. Návrhy sú zo značnej časti založené na iných právnych nástrojoch, ktoré sú stále v procese prípravy (niekedy ešte pred samotnou etapou navrhnutia). EDPS chápe problémy legislatívnej práce v komplexnom a stále sa vyvíjajúcom prostredí; z hľadiska dôsledkov pre dotknutú osobu a právnej neistoty, ktorú takýto stav spôsobuje, to však považuje za neprijateľné.
 6. Pri rozdeľovaní právomocí medzi členské štáty a Komisiu existujú nejasnosti. Jasnosť je prioritou, keďže nie je dôležitá len pre hladký chod systému, ale je aj základnou požiadavkou na zabezpečenie komplexného dohľadu nad systémom.

1.3. Štruktúra stanoviska

Štruktúra stanoviska bude takáto: najprv objasní právny rámec uplatniteľný na SIS II. Potom sa bude zaoberať vymedzením účelu SIS II a prvkov, ktoré sa významne odlišujú od súčasného systému. Bod 5 obsahuje poznámky k úlohám Komisie a členských štátov vzhľadom na prevádzku SIS II. Bod 6 sa týka práv dotknutých osôb, zatiaľ čo bod 7 rieši dohľad na vnútroštátnej úrovni a na úrovni EDPS, ako aj spoluprácu medzi dozornými úradníkmi. V bode 8 sa navrhujú niektoré pripomienky a možné zmeny a doplnenia týkajúce sa bezpečnosti; body 9 a 10 sa zaoberajú komitológiou a interoperabilitou. Napokon, hlavné závery každého bodu sa nachádzajú v zhrnutí záverov.

2. PRÍSLUŠNÝ PRÁVNY RÁMEC

2.1. Príslušný právny rámec ochrany údajov SIS II

Návrhy sa odvolávajú na smernicu 95/46/ES, dohovor 108 a nariadenie 45/2001 ako na svoj právny rámec ochrany údajov. Dôležité sú aj ďalšie nástroje.

Z hľadiska objasnenia tohto kontextu a kvôli pripomenutiu hlavných referenčných bodov nášho skúmania je užitočné spomenúť aspoň tieto:

- Rešpektovanie súkromného života je v Európe zaistené od schválenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v roku 1950 (ďalej len: „EDLP“) Radou Európy. Článok 8 EDLP stanovuje „právo na súkromný a rodinný život“.

Podľa článku 8 ods. 2 je akékoľvek zasahovanie verejného orgánu do výkonu tohto práva dovolené, len ak je „v súlade so zákonom“ a je „v demokratickej spoločnosti nevyhnutné“ na ochranu dôležitých záujmov. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva tieto podmienky viedli k dodatočným požiadavkám, pokiaľ ide o kvalitu právnych základov pre zasahovanie, proporionalitu akéhokoľvek opatrenia a potrebu vhodných ochranných opatrení voči zneužitiu.

- Právo na rešpektovanie súkromného života a ochranu osobných údajov sa nedávno ustanovilo v článkoch 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie. Podľa článku 52 Charty sa uznáva, že tieto práva môžu podliehať obmedzeniam za predpokladu, že sú splnené podobné podmienky, ako sa uplatňujú v článku 8 EDLP.

- Článok 6 ods. 2 Zmluvy o EÚ ustanovuje, že Únia dodržiava základné práva zaručené EDLP.

Nasledujú tri texty, ktoré sú explicitne uplatniteľné na návrhy o SIS II:

- Dohovorom Rady Európy č. 108 z 28. januára 1981 o ochrane osôb pri automatizovanom spracovaní osobných údajov (ďalej len „Dohovor 108“) sa vytvorili základné zásady ochrany jednotlivcov v súvislosti so spracovaním osobných údajov. Dohovor 108 ratifikovali všetky členské štáty. Uplatňuje sa aj na činnosti vykonávané v rámci politickej a justičnej oblasti. Dohovor 108 je v súčasnosti mechanizmom ochrany údajov, ktorý je uplatniteľný na Dohovor o SIS, spolu s odporúčaním Výboru ministrov Rady Európy č. R (87) 15 zo 17. septembra 1987 upravujúcim používanie osobných údajov v oblasti polície.

- Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31). Táto smernica sa bude uvádzať ako „smernica 95/46/ES“. Treba pripomenúť, že vo väčšine členských štátov zahŕňajú vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa smernica vykonáva, aj činnosti spracovania údajov uskutočňované v oblasti polície a súdnictva.

- Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, s. 1). Toto nariadenie sa bude uvádzať ako „nariadenie 45/2001“.

Interpretácia smernice 95/46/ES a nariadenia 45/2001 musí sčasti závisieť od príslušnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva podľa Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách z roku 1950 (EDLP). Inými slovami, uvedená smernica a uvedené nariadenie, pokiaľ sa zaoberajú spracovaním osobných údajov, ktoré môžu porušovať základné slobody, najmä právo na súkromie, sa musia vykladať so zreteľom na ľudské práva. Vyplýva to tiež z jurisdikcie Európskeho súdneho dvora (1).

(1) V tejto súvislosti je účelné odvolať sa na rozsudok Súdneho dvora vo veci Österreichischer Rundfunk a ostatní (spojené veci C-465/00, C-138/01 a C-139/01, rozsudok z 20. mája 2003, Súdny dvor (2003) Zb. I-4989). Dvor sa zaoberal rakúskym zákonom upravujúcim prenos údajov o platoch zamestnancov vo verejnom sektore rakúskemu Dvoru audítorov a ich následné uverejnenie. Súd vo svojom rozsudku stanovuje niekoľko kritérií na základe článku 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ktoré by sa mali použiť pri uplatňovaní smernice 95/46/ES, pokiaľ táto smernica umožňuje určité obmedzenia práva na súkromie.

Komisia vydala 4. októbra 2005 Návrh rámcového rozhodnutia Rady o ochrane osobných údajov spracovávaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach⁽¹⁾ (ďalej len „návrh rámcového rozhodnutia“). Zámerom tohto rámcového rozhodnutia je nahradiť Dohovor 108 ako referenčný právny predpis pre návrh rozhodnutia o SIS II, čo bude mať v tomto kontexte pravdepodobne vplyv na mechanizmus ochrany údajov (pozri bod 2.2.5 nižšie).

2.2. Právny mechanizmus ochrany údajov SIS II

2.2.1. Všeobecná poznámka

Legislatívny základ potrebný na riadenie SIS II pozostáva zo samostatných nástrojov; ako sa však uvádza aj v odôvodneniach, táto skutočnosť „nemá vplyv na zásadu, že SIS II je jednotným informačným systémom a ako taký by aj mal fungovať. Určité ustanovenia týchto nástrojov by preto mali byť totožné.“

Štruktúra príslušných dvoch dokumentov je v podstate totožná, pričom kapitoly I – III sú v oboch zneniach skutočne skoro identické. Skutočnosť, že SIS II treba chápať ako jednotný informačný systém s dvomi rozdielnymi právnymi základmi sa tiež odráža v – dosť zložitom – mechanizme ochrany údajov.

Mechanizmus ochrany údajov je sčasti určený v samotných návrhoch ako „*lex specialis*“, pričom je doplnený rozličnými referenčnými právnymi predpismi („*lex generalis*“) pre každý sektor (Komisia, členské štáty v prvom pilieri, členské štáty v treťom pilieri).

Táto štruktúra nastoľuje otázku spôsobu, akým sa zaoberať so špecializovanými súbormi pravidiel vo vzťahu k všeobecnému právu. V takomto prípade považuje EDPS konkrétne pravidlo za spôsob uplatnenia všeobecného pravidla. V dôsledku toho musí byť *lex specialis* vždy v súlade s *lex generalis*; je nadstavbou (upresňuje alebo dopĺňa) *lex generalis* ale nechápe sa ako výnimka z neho.

Čo sa týka otázky, aké pravidlo by sa malo uplatniť v konkrétnom prípade, zásadou je, že prioritne sa uplatňuje *lex specialis*; ale kedykoľvek je neuplatniteľný alebo nejasný, mal by sa použiť *lex generalis*.

Podľa tejto štruktúry existujú tri rôzne kombinácie *lex generalis* a *lex specialis*. Zhrnúť by sa dali takto.

2.2.2. Uplatniteľný mechanizmus pre Komisiu

Ak sa zúčastňuje Komisia, uplatňuje sa nariadenie 45/2001 vrátane úlohy EDPS, či už sa činnosti vykonávajú v rámci prvého (navrhované nariadenie) alebo tretieho piliera (navr-

(¹) 2 (KOM(2005) 475, konečné znenie).

hované rozhodnutie). V odôvodnení 21 navrhovaného rozhodnutia sa uvádza, že: „Nariadenie (...) (ES) č. 45/2001 (...) sa uplatňuje na spracovávanie osobných údajov Komisiou, ak sa také spracovávanie uskutočňuje pri výkone činností, z ktorých všetky alebo časť z nich patria do rozsahu pôsobnosti práva Spoločenstva. Časť spracovávaní osobných údajov v SIS II patrí do rozsahu pôsobnosti práva Spoločenstva.“

Na takýto postup existujú praktické dôvody: z hľadiska Komisie by bolo skutočne nesmierne zložité určiť, či sa údaje spracovávajú v rámci činností, ktoré spadajú pod právne predpisy prvého alebo tretieho piliera.

Okrem toho dáva uplatňovanie jedného právneho nástroja na všetky činnosti Komisie v kontexte SIS II väčší zmysel z praktického hľadiska, ale aj zvyšuje jednotnosť (čiže zabezpečuje podľa odôvodnenia 21 navrhovaného nariadenia „jednotné a homogénne uplatňovanie pravidiel týkajúcich sa ochrany základných práv a slobôd jednotlivca so zreteľom na spracovávanie osobných údajov“). Preto EDPS víta, že Komisia uznala skutočnosť, že nariadenie 45/2001 sa uplatňuje na všetky činnosti spracovania údajov zo strany Komisie v rámci SIS II.

2.2.3. Uplatniteľný mechanizmus pre členské štáty

Situácia týkajúca sa členských štátov je zložitejšia. Spracovanie osobných údajov pri uplatňovaní navrhovaného nariadenia sa riadi samotným navrhovaným nariadením, ako aj smernicou 95/46/ES. Znenie odôvodnenia 14 navrhovaného nariadenia uvádza veľmi jasne, že smernica sa musí považovať za *lex generalis*, zatiaľ čo nariadenie o SIS II bude *lex specialis*. Z tohto vyplýva niekoľko dôsledkov, ktorými sa budeme podrobnejšie zaoberať nižšie.

Čo sa týka navrhovaného rozhodnutia, referenčným právnym nástrojom z hľadiska ochrany údajov (*lex generalis*) je Dohovor 108, čo môže v niektorých otázkach znamenať dôležitý rozdiel medzi mechanizmami ochrany údajov v prvom a treťom pilieri.

2.2.4. Vplyv na úroveň ochrany údajov

Ako všeobecnú poznámku k tejto architektúre ochrany údajov EDPS zdôrazňuje toto:

— Uplatňovanie navrhovaného nariadenia ako *lex specialis* smernice 95/46/ES (a podobne uplatňovanie navrhovaného rozhodnutia ako *lex specialis* Dohovoru 108) by z žiadnom prípade nemalo viesť k zníženiu úrovne ochrany údajov, ktorú zaručuje smernica alebo dohovor. EDPS z tohto hľadiska poskytne odporúčania (pozri napríklad právo na opravné prostriedky).

- Podobne ani výsledkom spoločného uplatňovania právnych nástrojov nemôže byť zníženie úrovne ochrany údajov, ktoré zaručuje súčasný Schengenský dohovor (pozri napríklad pripomienky k článku 13 smernice 95/46/ES v tomto texte).
- Uplatňovanie dvoch rozličných nástrojov, akokoľvek potrebné z hľadiska rámca európskeho práva, by nemalo viesť k bezdôvodným rozporom medzi ochranou dotknutých osôb podľa typu údajov, ktoré sa v súvislosti s nimi spracovávajú. Tomuto sa treba v čo najväčšej miere vyhnúť. Odporúčania v tomto texte sa budú snažiť aj o čo najväčšie zvýšenie jednotnosti (pozri napríklad právomoci vnútroštátnych dozorných orgánov).
- Právny rámec je tak komplexný, že pri praktickom uplatňovaní môže veľmi ľahko spôsobiť zmätok. V niektorých prípadoch je ťažké určiť, ako spolupôsobí *lex generalis* a *lex specialis*, a bolo by vhodné to v návrhoch vysvetliť. Okrem toho je v tomto komplexnom právnom prostredí veľmi užitočný aj návrh spoločného dozorného orgánu (JSA) pre Schengen v „stanovisku o navrhovanom právnom základe pre SIS II“ (27. september 2005) na vytvorenie „príručky“, ktorá by obsahovala všetky existujúce práva v súvislosti s SIS II a určovala jasnú hierarchiu uplatniteľných právnych predpisov.

Záverom skonštatujeme, že toto stanovisko sa bude snažiť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany údajov, jednotnosti a zrozumiteľnosti, aby sa dotknutej osobe poskytla potrebná právna istota.

2.2.5. Vplyv rámcového rozhodnutia na ochranu údajov v rámci tretieho piliera

Dohovor 108 sa ako referenčný nástroj ochrany údajov pre návrh rozhodnutia o SIS II nahradí rámcovým rozhodnutím o ochrane údajov v treťom pilieri⁽¹⁾. Táto skutočnosť sa v návrhu nespomína, ale vyplýva z navrhovaného rámcového rozhodnutia. V jeho článku 34 ods. 2 sa uvádza, že „akýkoľvek odkaz na Dohovor Rady Európy č. 108 z 28. januára 1981 o ochrane osôb pri automatizovanom spracovaní osobných údajov sa považuje za odkaz na toto rámcové rozhodnutie“. EDPS v nadchádzajúcich týždňoch vydá stanovisko k návrhu rámcového rozhodnutia a nebude teda jeho obsah podrobne analyzovať v tomto stanovisku. Kdekoľvek by však mohlo mať uplatňovanie tohto rámcového rozhodnutia podstatný vplyv na mechanizmus ochrany údajov v rámci SIS II, táto skutočnosť sa spomenie.

⁽¹⁾ Taktiež nahradí všeobecný mechanizmus ochrany údajov Schengenského dohovoru (články 126 až 130 Schengenského dohovoru). Tento mechanizmus sa na SIS neuplatňuje.

2.2.6. Uplatňovanie článku 13 smernice 95/46/ES a článku 9 dohovoru 108

Článok 13 smernice 95/46/ES a článok 9 smernice 108 ustanovujú pre členské štáty možnosť prijať legislatívne opatrenia na obmedzenie rozsahu povinností a práv, ktoré stanovujú, a to v prípade, že takéto obmedzenie predstavuje nevyhnutné opatrenie na ochranu ďalších dôležitých záujmov (napr. národná bezpečnosť, obrana, verejná bezpečnosť)⁽²⁾.

V odôvodneniach navrhovaného nariadenia aj navrhovaného rozhodnutia sa spomína, že túto možnosť by mali členské štáty využívať pri vykonávaní návrhov na vnútroštátnej úrovni. V tomto prípade by sa malo použiť dvojité overenie: uplatňovanie článku 13 smernice 95/46/ES musí byť v súlade s článkom 8 EDLP a nemalo by viesť k oslabeniu súčasného mechanizmu ochrany údajov.

Toto je ešte dôležitejšie v prípade SIS II, keďže uvedený systém musí byť predvídateľný. V prípade, že si členské štáty vymieňajú údaje a spoločne ich používajú, musí existovať možnosť s primeranou určitosťou vedieť, akým spôsobom sa tieto údaje budú spracovávať na vnútroštátnej úrovni.

Z hľadiska uvedeného existuje jeden konkrétny znepokojujúci prvok, pri ktorom by návrhy viedli k zníženiu súčasnej úrovne ochrany údajov. Článok 102 Schengenského dohovoru ustanovuje systém, v ktorom sa použitie údajov prísne upravuje a obmedzuje dokonca i vo vnútroštátnych právnych predpisoch („Akékoľvek použitie údajov, ktoré nie je v súlade s odsekmi 1 až 4 sa podľa vnútroštátneho práva zmluvnej strany považuje za zneužitie.“). Aj smernica 95/46/ES, aj dohovor 108 však stanovujú, že vo vnútroštátnych právnych predpisoch je možné zaviesť výnimky, okrem iného, zo zásady obmedzenia účelu. Ak sa tak stane, predstavovalo by to rozpor so súčasným systémom v Schengenskom dohovore, podľa ktorého sa vnútroštátne právne predpisy nesmú odchyľovať od kľúčovej zásady obmedzenia účelu a použitia,

Prijatím rámcového rozhodnutia by sa tento postreh nezmenil: väčším problémom ako zabezpečenie, aby sa údaje spracovávali v súlade s rámcovým rozhodnutím, je zachovanie zásady prísneho obmedzenia účelu pri spracovaní údajov v SIS II.

⁽²⁾ Členský štát, ktorý využije túto možnosť na obmedzenie práv, tak môže urobiť len v súlade s článkom 8 EDLP, ako už bolo spomenuté.

EDPS navrhuje, aby sa do návrhov o SIS II (najmä článku 21 navrhovaného nariadenia a článku 40 navrhovaného rozhodnutia) zaviedlo ustanovenie s rovnakým účinkom ako súčasný článok 102 ods. 4 Schengenského dohovoru, ktorým sa obmedzuje možnosť členských štátov ustanoviť použitie údajov, ktoré sa nepredpokladá v textoch o SIS II. Ďalšou možnosťou je v navrhovanom nariadení a navrhovanom rozhodnutí explicitne obmedziť rozsah výnimiek, ktoré sa môžu využiť podľa článku 13 smernice a článku 9 dohovoru, napríklad ustanovením, že členské štáty môžu obmedziť len právo na prístup a informácie, ale nie zásady týkajúce sa kvality údajov.

3. ÚČEL

Podľa článku 1 oboch dokumentov („zriadenie a všeobecný cieľ SIS II“) sa SIS II zriaďuje, aby sa „príslušným orgánom členských štátov umožnila výmena informácií na účely kontrol osôb a predmetov“, a „príspeje k zachovaniu vysokej úrovne bezpečnosti v rámci priestoru bez kontroly na vnútorných hraniciach medzi členskými štátmi“.

Účel SIS II je vymedzený z dost' širokého hľadiska; uvedené ustanovenia samy osebe presne neurčujú, čo tento cieľ zahŕňa (čo sa ním myslí).

Cieľ SIS II sa zdá byť omnoho širší než cieľ súčasného SIS, ako sa uvádza v článku 92 Schengenského dohovoru, ktorý konkrétne odkazoval na „(...) záznamy týkajúce sa vstupu osôb a majetku na účely hraničných kontrol a iných policajných a colných kontrol (...) a (z hľadiska záznamov v článku 96) na účely vydávania víz, povolení na pobyt a správy právnych predpisov o cudzincoch (...)“.

Tento širší cieľ sa tiež odvodzuje z vloženia nových funkcií a prístupov do SIS II, ktoré nezapadajú do pôvodného účelu kontrol osôb a predmetov, ale skôr do rámca vyšetrovacieho nástroja.

Konkrétne sa predpokladá prístup pre orgány, ktoré budú používať údaje z SIS II na svoje vlastné účely a nie na realizáciu účelov SIS II (pozri nižšie); prepojenie záznamov sa zovšeobecniť, čo predstavuje typickú črtu policajného vyšetrovacieho nástroja. Otázne je aj zavedenie biometrického vyhľadávacieho nástroja, ktorý by sa mal vyvinúť v priebehu najbližších rokov a umožniť vyhľadávanie v systéme, čo presahuje potreby kontrolného systému.

Záverom, návrhy majú omnoho širší rozsah než súčasný rámec, čo vyžaduje dodatočné ochranné opatrenia. Z tohto hľadiska EDPS zameria svoju analýzu ani nie tak na širšie vymedzenie článku 1 ako takého, ale na funkcie a iné základné časti SIS II.

4. ZÁSADNÉ ZMENY V SIS II

V tejto kapitole sa najprv zameriame na nové prvky, ktoré SIS II prináša, a to najmä zavedenie biometrie, novú koncepciu prístupu s osobitnou pozornosťou venovanou prístupu Euro-polu a Eurojustu, prístup pre orgány zodpovedné za evidenciu vozidiel, prepojenie záznamov a na prístup rozličných orgánov k údajom o prístahovalectve.

4.1. Biometria

Návrhy o SIS II zavádzajú možnosť spracovávania novej kategórie údajov, ktoré si zaslúžia osobitnú pozornosť: biometrických údajov. Ako sa už zdôraznilo v stanovisku EDPS o Vízovom informačnom systéme⁽¹⁾, prirodzene citlivá povaha biometrických údajov si vyžaduje osobitné ochranné opatrenia, ktoré návrhy o SIS II neobsahujú.

Všeobecným postrehom je, že tendencia používania biometrických údajov v informačných systémoch EÚ (VIS, EURODAC, informačný systém pre vodičské preukazy atď.) vytrvalo rastie, ale nesprievádza ju pozorné zváženie súvisiacich rizík a vyžadovaných ochranných opatrení.

Túto potrebu hlbších úvah zdôraznilo aj nedávne uznesenie o biometrii, ktoré vypracovali delegáti medzinárodnej konferencie komisárov pre údaje v Montreux⁽²⁾. Až doteraz sa pridaná hodnota na vytváranie noriem zameriavala len na rastúcu interoperabilitu medzi systémami a nie na zvýšenie kvality biometrických procesov.

⁽¹⁾ Stanovisko EDPS k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi, 23. marec 2005, časť 3.4.2.

⁽²⁾ 27. medzinárodná konferencia komisárov pre ochranu údajov a súkromia, Montreux, 16. september 2005, uznesenie o biometrii v pasoch, preukazoch totožnosti a cestovných dokladoch.

Bolo by užitočné vytvoriť súbor spoločných povinností alebo požiadaviek, ktoré sa týkajú osobitosti takýchto údajov, ako aj spoločnú metodiku ich vykonávania. Tieto spoločné požiadavky by mohli konkrétne obsahovať tieto prvky (ktorých potrebu znázorňujú návrhy o SIS II):

- **Posudzovanie cieľného vplyvu:** Je potrebné zdôrazniť, že návrhy sa nepodrobili posudzovaniu vplyvu použitia biometrie⁽¹⁾.
- **Dôraz na proces registrácie:** Zdroje biometrických údajov a spôsob, akým sa uskutoční ich zber, nie sú podrobne opísané. Registrácia je kľúčovým krokom v celkovom procese biometrickej identifikácie a nemôžu ju vymedzovať len prílohy alebo ďalšie rokovania na úrovni podskupín, keďže priamo podmieni konečný výsledok procesu, t. j. úroveň miery chybných odmietnutí alebo miery chybných prijatí.
- **Zdôraznenie úrovne presnosti:** Použitie biometrie na identifikáciu (porovnanie jedného z viacerými) prezentované v návrhu ako budúce uplatnenie „biometrického vyhľadávacieho nástroja“ je dôležitejšie, pretože výsledky tohto procesu nie sú také presné, ako použitie na overenie alebo kontrolu (porovnávanie jedného s jedným). Biometrická identifikácia by preto nemala predstavovať jediný spôsob identifikácie alebo jediný prístupový kľúč k ďalším informáciám.
- **Postup v prípade chyby:** Zavedú sa okamžite dostupné postupy v prípade chyby, aby sa rešpektovala dôstojnosť osôb, ktoré boli nesprávne identifikované a aby sa vyhol tomu, aby museli znášať bremeno nedostatkov systému.

Používanie biometrických údajov bez riadneho predchádzajúceho posúdenia odhaľuje aj nadhodnotenie spoľahlivosti biometrie. Biometrické údaje sú „živými“ údajmi, ktoré sa časom vyvíjajú; vzorky uložené v databáze predstavujú len momentku dynamického prvku. Ich trvácnosť nie je absolútna a musí sa kontrolovať. Presnosť biometrie sa vždy podporiť inými prvkami, keďže nikdy nebude absolútna.

⁽¹⁾ Posudzovanie by sa mohlo zakladať na takzvaných siedmich pilieroch biometrických vedomostí v *Biometrika na hraniciach: Posudzovanie vplyvu na spoločnosť*, IPTS, DG-JRC, EUR 21585 EN, časť 1.2, strana 32.

Možné použitie údajov o SIS II na vyšetrovacie účely znamená pre dotknutú osobu vážne riziko v prípade, že sa biometrickým údajom pripisuje zvýšená alebo nadhodnotená úloha, ako sa ukázalo v predchádzajúcich prípadoch⁽²⁾.

Preto by sa v návrhoch mali určiť skutočné možnosti biometrie na účely identifikácie a mala by sa zvýšiť informovanosť o týchto možnostiach.

4.2. Prístup k údajom v SIS II

4.2.1 Nová vízia prístupu

Orgány s prístupom k údajom v SIS II sú určené pri každom zázname. V zásade sa na poskytnutie prístupu k údajom v SIS uplatňuje zásada dvojitého overenia: prístup sa musí udeliť orgánom v plnom súlade so všeobecným účelom SIS a s konkrétnym účelom každého záznamu.

Uvedené vyplýva z vymedzenia záznamov v navrhovanom nariadení a navrhovanom rozhodnutí (článok 3 ods. 1 písm. a) oboch nástrojov: „Záznam“ je súbor údajov vložených do SIS II, ktorý umožňuje príslušným orgánom identifikovať osobu alebo vec na účely osobitného opatrenia, ktoré sa má prijať; článok 39 ods. 3. navrhovaného rozhodnutia posilňuje tento pohľad ustanovením, že „údaje uvedené v odseku 1 sa môžu použiť iba na účely určenia totožnosti osoby so zreteľom na konkrétne opatrenie, ktoré sa má uskutočniť v súlade s týmto rozhodnutím“.

Z tohto hľadiska má SIS stále črty systému „hit-no hit“, v ktorom sa každý záznam vkladá na konkrétny účel (odovzdanie, odoprenie vstupu, ...). Orgány s prístupom k údajom v SIS majú de facto obmedzené použitie týchto údajov, keďže ich v zásade môžu používať len na výkon konkrétnej činnosti.

Niektoré prístupy v nových návrhoch však nie sú v súlade s touto logikou: v skutočnosti sa zameriavajú na poskytnutie informácií príslušnému orgánu, ale nie na to, aby sa jej umožnilo určiť totožnosť osoby a prijať opatrenie predpokladané v zázname.

⁽²⁾ V júni 2004 strávil právnik z Portlandu (USA) dva týždne vo väzení, pretože FBI úspešne porovnala jeho odtlačky prstov s odtlačkami, ktoré sa našli na mieste bombových teroristických útokov v Madride (na plastovej taške, v ktorej sa nachádzala rozbuška). Nakoniec sa preukázalo, že proces porovnávania bol chybný a jeho výsledkom bol nesprávny záver.

Konkrétnejšie sa to týka:

- prístupu azylových orgánov k údajom o prisťahovalectve;
- prístupu orgánov zodpovedných za udelenie štatútu utečenca k údajom o prisťahovalectve;
- prístupu k záznamom o vydávaní, diskretnom dohlade a odcudzených dokladoch na zaistenie pre Europol;
- prístupe k údajom o vydávaní a lokalizácii pre Eurojust.

Všetky tieto orgány majú z hľadiska údajov v SIS II rovnaké možnosti:

nemôžu uskutočniť konkrétnu činnosť uvedenú v definícii záznamu. Prístup sa im poskytne ako zdroj informácií na ich vlastné účely.

Dokonca aj medzi týmito orgánmi sa musí rozlišovať, a to medzi tými, ktoré majú prístup na vlastné účely, ale s dost konkrétnym cieľom, a medzi tými (konkrétne Europolom a Eurojustom), pre ktoré z hľadiska účelu prístupu neexistuje žiadna špecifikácia. Azylové orgány majú napríklad prístup na konkrétny účel, dokonca aj ak to nie je účel uvedený v zázname. Môže sa im poskytnúť prístup k údajom o prisťahovalectve „na účely určenia, či sa žiadateľ o azyl nelegálne zdržiaval v inom členskom štáte“. Europol a Eurojust však majú v určitých kategóriách záznamov zahrnutý prístup, „ktorý je potrebný na výkon ich úloh“.

V súhrne, prístup k údajom v SIS II sa poskytuje v troch prípadoch:

- prístup na realizáciu záznamu;
- prístup na iný účel ako SIS II, ale riadne opísaný v návrhoch;
- prístup na iný účel ako SIS II, ale presne neopísaný.

EDPS sa domnieva, že čím všeobecnejší je účel prístupu, tým prísnejšie by mali byť ochranné opatrenia, ktoré sa musia prijať. Všeobecné ochranné opatrenia sú podrobnejšie opísané nižšie; potom sa budeme zaoberať konkrétnou situáciou Europolu a Eurojustu.

4.2.2 Podmienky poskytnutia prístupu

1. Prístup sa v každom prípade môže poskytnúť len vtedy, keď je v súlade so všeobecným účelom SIS II a jeho právnym základom.

V praxi to znamená, že prístup k údajom o prisťahovalectve podľa navrhovaného nariadenia musí podporovať vykonávanie politik spojených s časťou schengenského acquis o pohybe osôb.

Podobne sa aj prístup k záznamom ustanoveným v rozhodnutí musí zamerať na podporu operačnej spolupráce medzi policajnými a justičnými orgánmi v trestných veciach.

Z tohto hľadiska upriamuje EDPS pozornosť na kapitolu týkajúcu sa prístupu útvarov zodpovedných za vydávanie registračných osvedčení do SIS II (pozri časť 4.6 nižšie).

2. Musí sa preukázať potreba prístupu k údajom v SIS II, ako aj nemožnosť alebo veľké ťažkosti pri získavaní údajov inými, menej rušivými prostriedkami. Toto sa malo urobiť v dôvodovej správe, ktorej neexistencia je, ako sa už uviedlo, veľmi poľutovaniahodná.
3. Použitie údajov sa musí vymedziť explicitne a reštriktívne.

Napríklad, azylové orgány majú prístup k údajom o prisťahovalectve „na účely určenia, či sa žiadateľ o azyl nelegálne zdržiaval v inom členskom štáte“. Europol a Eurojust však majú v určitých kategóriách záznamov zahrnutý prístup, „ktorý je potrebný na výkon ich úloh“: toto však nie je vymedzené podrobne (pozri nižšie).

4. podmienky prístupu musia byť riadne vymedzené a obmedzené. Konkrétne by mali dostať prístup k údajom v SIS II len tie útvary v rámci uvedených organizácií, ktoré s týmito údajmi musia pracovať. Táto povinnosť, ustanovená v článku 40 navrhovaného rozhodnutia a v článku 21 ods. 2 navrhovaného nariadenia, by sa mala doplniť povinnosťou vnútroštátnych orgánov viesť aktualizovaný zoznam osôb, ktoré sú oprávnené na prístup do SIS II. To isté by malo platiť pre Eurojust a Europol.

5. skutočnosť, že sa týmto orgánom umožní prístup k údajom v SIS II, nemôže byť v žiadnom prípade dôvodom na vloženie alebo uchovávanie údajov v systéme, ak nie sú potrebné pre konkrétny záznam, ktorého sú súčasťou. Nesmú sa vkladať nové kategórie údajov, pretože by z nich mali prospech iné informačné systémy. Napríklad, článok 39 navrhovaného rozhodnutia ustanovuje zavedenie údajov o vydávajúcim orgáne do záznamov. Tieto údaje nie sú potrebné na výkon opatrenia (zatknutie, dohľad, ...) a jediným dôvodom, prečo by sa mohli zaviesť, je asi prospech pre Europol a Eurojust. Malo by sa poskytnúť jasné odôvodnenie spracovania takýchto údajov.
6. ak to nie je nevyhnutné na účely, kvôli ktorým sa údaje vložili, doba uchovávania údajov sa nesmie predĺžiť. To znamená, že aj keď má Europol a Eurojust prístup k týmto údajom, nie je to dostatočným dôvodom na ich zachovávanie v systéme (napríklad, ak bola hľadaná osoba vydaná, údaje by sa mali vymazať aj napriek tomu, že by mohli byť pre Europol užitočné). Tu bude znovu potrebný pozorný dohľad, aby sa zabezpečilo, že vnútroštátne orgány tieto ustanovenia uplatňujú.

4.2.3 Prístup Europolu a Eurojustu

a) Dôvody na prístup

O prístupe Europolu a Eurojustu k niektorým údajom v SIS sa diskutovalo už pred jeho zavedením v rozhodnutí Rady z 24. februára 2005⁽¹⁾. Spomedzi všetkých orgánov, ktoré majú prístup na svoje vlastné účely, majú prospech z poskytnutého prístupu pri najotvorenejších podmienkach. Hoci sa používanie týchto údajov opisuje v kapitole XII rozhodnutia, dôvody na poskytnutie prístupu nie sú rozvinuté dostatočne. Je to ešte závažnejšie, keď si uvedomíme, že úlohy Europolu a Eurojustu sa budú časom vyvíjať.

EDPS naliehavo vyzýva Komisiu, aby reštriktívne vymedzila úlohy, na výkon ktorých by bol oprávnený prístup Europolu a Eurojustu.

b) Obmedzenie údajov

S cieľom vyhnúť sa „výlovu“ zo strany Europolu a Eurojustu a zaistiť, aby sa dostali len k údajom „potrebným na výkon svojich úloh“, navrhol SDO Schengen vo svojom stanovisku o návrhoch o SIS II z 27. septembra 2005, aby sa obmedzil prístup Europolu a Eurojustu k údajom o osobách, ktorých mená sa už nachádzajú v ich súboroch. Tým by sa zaručilo, že konzultujú len údaje, ktoré sú pre nich dôležité. EDPS toto odporúčanie podporuje.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVZ z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú. v. EÚ L 68/44, 15.3.2005.

c) Bezpečnostné aspekty

EDPS víta povinnosť logovania všetkých operácií, ktoré pri pripojení vykoná Europol a Eurojust, ako aj zákaz reprodukcie alebo sťahovania častí systému.

Článok 56 navrhovaného rozhodnutia predpokladá pre Europol a Eurojust „jeden alebo dva“ prístupové body. Akokoľvek odôvodniteľná by pre členský štát bola potreba viac než jedného prístupového bodu, pre decentralizovaný stav jeho príslušných orgánov štátů a činnosti Europolu a Eurojustu takúto požiadavku neopravňujú. Treba tiež zdôrazniť, že z hľadiska bezpečnosti zvyšuje znásobovanie prístupových bodov riziko zneužitia a preto by sa malo presne odôvodniť s použitím súdržnejších prvkov. Preto, a pri absencii presvedčivejších argumentov, EDPS navrhuje v prípade Europolu a Eurojustu poskytnúť len jeden prístupový bod.

4.3. Prepojenie záznamov

Článok 26 nariadenia a článok 46 rozhodnutia ustanovujú, že členské štáty môžu vytvoriť prepojenia medzi záznamami v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi s cieľom vytvoriť vzťah medzi dvomi alebo viacerými záznamami.

Hoci môžu byť takéto prepojenia určite užitočné pri kontrolách (napríklad zatykač na zlodeja automobilov sa môže spojiť s odcudzeným vozidlom), zavedenie prepojení medzi záznamami je veľmi typickou črtou policajného vyšetrovacieho nástroja.

Prepojenie záznamov môže mať zásadný vplyv na práva dotknutej osoby, keďže táto osoba sa už „neposudzuje“ na základe údajov, ktoré sa týkajú iba jej, ale aj na základe jej možného spojenia s inými osobami. S osobami, ktorých údaje sú spojené s údajmi zločincov alebo hľadaných osôb, sa bude zaobchádzať s väčším podozrením ako s inými. Prepojenie záznamov okrem toho predstavuje aj rozšírenie vyšetrovacích právomocí SIS, pretože umožní evidenciu údajných skupín alebo sietí (ak sa napríklad údaje o nelegálnych prisťahovalcoch prepoja s údajmi o prevádzачoch). Napokon, keďže sa zriadenie prepojení ponecháva na vnútroštátnych právnych predpisoch, možným dôsledkom je, že prepojenia, ktoré sú v niektorom členskom štáte nezákonné, iný štát zriadi, čím do systému vloží „nezákonné údaje“.

V záveroch Rady zo 14. júna 2004 o funkčných požiadavkách na SIS II sa uvádza, že každé prepojenie musí mať jasnú operačnú požiadavku, musí sa zakladať na jasne vymedzenom vzťahu a musí byť v súlade so zásadou proporcionality. Okrem toho nesmie mať negatívny vplyv na prístupové práva. V každom prípade, keďže prepojenie záznamov predstavuje operáciu spracovania, musí byť v súlade s ustanoveniami vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES a/alebo dohovor 108.

V návrhoch sa opätovne zdôrazňuje, že existencia prepojení nemôže zmeniť prístupové práva (v skutočnosti by inak v rozpore s článkom 6 smernice poskytla prístup údajom, ktorých spracovanie by podľa vnútroštátnych právnych predpisov nebolo zákonné).

EDPS zdôrazňuje dôležitosť dôslednej interpretácie článku 26 navrhovaného nariadenia a článku 46 navrhovaného rozhodnutia: jedným spôsobom na jej zabezpečenie je vysvetlenie, že orgány bez prístupového práva k určitým kategóriám údajov nielenže nemôžu mať prístup k prepojeniam na tieto kategórie, ale nemali by vôbec vedieť o existencii takýchto prepojení. V prípadoch, keď neexistuje prístupové právo na prepojené údaje by sa mala znemožniť vizualizácia prepojení.

Okrem toho si EDPS želá, aby sa s ním konzultovali technické opatrenia, ktorými sa to zabezpečí.

4.4. Záznamy na účely odoprenia vstupu

4.4.1. Dôvody na zaradenie

Použitie „záznamov vydaných v súvislosti so štátnymi príslušníkmi tretích krajín na účely odoprenia vstupu“ (článok 15 nariadenia) má podstatný vplyv na slobody jednotlivca: osobe, ktorá sa podľa tohto ustanovenia oznámi, sa počas niekoľkých rokov neumožní prístup do schengenského priestoru. Uvedený záznam bol doteraz najčastejšie používaným záznamom, čo sa týka počtu oznámených osôb. Vzhľadom na dôsledky takéhoto záznamu, ako aj počet dotknutých osôb, sa musí pri jeho koncipovaní a vykonávaní postupovať veľmi opatrne. Aj keď sa uvedené skutočnosti týkajú aj iných záznamov, EDPS sa tomuto záznamu bude venovať v osobitnej kapitole, pretože spôsobuje špecifické problémy z hľadiska dôvodov na zaradenie.

Nový záznam na odoprenie vstupu predstavuje v porovnaní so súčasným stavom zlepšenie, ale nie je ani úplne uspokojivý, keďže sa zo značnej časti zakladá na nástrojoch, ktoré ešte neboli prijaté alebo ani navrhnuté.

Zlepšenie spočíva v presnejšom opise dôvodov na zaradenie údajov. Súčasné znenie Schengenského dohovoru viedlo k významným rozdielom medzi členskými štátmi z hľadiska počtu osôb oznámených podľa článku 96 dohovoru. JSA pre Schengen uskutočnil komplexnú štúdiu⁽¹⁾ tejto otázky a vydal odporúčania v tom zmysle, že „tvorcovia politik by mali zvážiť zosúladenie dôvodov na vytvorenie záznamu v rôznych štátoch schengenského priestoru“.

Navrhované znenie článku 15 je podrobnejšie, čo bude vítané.

Okrem toho sa v článku 15 ods. 2 uvádza zoznam prípadov, v ktorých sa na základe rôznych štatútov na osoby nemôže vydať záznam, pretože majú riadny pobyt na území členského štátu. Aj keď sa uplatňovanie tohto mechanizmu môže odvodiť z platného Schengenského dohovoru, v praxi sa ukázalo, že sa pri ňom medzi členskými štátmi vyskytli rozdiely. Preto je objasnenie pozitívnym prvkom.

Toto ustanovenie je však aj predmetom vážnej kritiky, keďže jeho dôležitá časť sa zakladá na ešte neprijatom znení, konkrétne na smernici o „vrátení osôb“.

Po prijatí návrhov o SIS II navrhla Komisia (1. septembra 2005) „smernicu o spoločných normách a postupoch navracania štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa nelegálne sa zdržiavajú v členských štátoch“, ale keďže jej znenie nie je konečné, nemôže sa považovať za platný dôvod na vkladanie údajov do systému. Predstavuje najmä porušenie článku 8 EDLP, keďže narušenie súkromia osôb by mali odôvodňovať – okrem iného – jasné a prístupné právne predpisy.

Preto EDPS nalieha vyzýva Komisiu, aby buď stiahla tento predpis, alebo aby ho na základe platných právnych predpisov preformulovala spôsobom, ktorý umožní, aby osoby presne vedeli, aké opatrenia voči nim môžu použiť príslušné orgány.

4.4.2. Prístup k záznamom podľa článku 15

V článku 18 sa ustanovuje, ktoré orgány majú k týmto záznamom prístup a na aké účely. V článku 18 ods. 1 a 2 sa určuje, ktoré orgány majú prístup k záznamom vloženým na základe smernice o vrátení. Platia rovnaké pripomienky, ako sú uvedené vyššie.

(1) Správa schengenského spoločného dozorného orgánu o kontrole používania záznamov podľa článku 96 v Schengenskom informačnom systéme, 20. júna 2005 v Bruseli.

Článok 18 ods. 3 navrhovaného nariadenia umožňuje prístup orgánom zodpovedným za udelenie štatútu utečenca podľa smernice, ktorá ešte nebola ani navrhnutá. Pri neexistencii dostupného znenia musí EDPS opätovne zdôrazniť pripomienky uvedené vyššie.

4.4.3. Obdobie uchovávanía záznamov podľa článku 15

Záznam sa podľa článku 20 nesmie uchovávať dlhšie, ako je obdobie odoprenia vstupu ustanovené v rozhodnutí (o vyhostení alebo vrátení). Toto je v súlade s pravidlami ochrany údajov. Okrem toho sa po piatich rokoch vymazáva automaticky, pokiaľ členský štát, ktorý údaje do SIS II vložil, nerozhodne inak.

Primeraný dohľad na vnútroštátnej úrovni by mal zabezpečiť, že sa obdobie uchovávanía údajov automaticky neodôvodnene nepredĺži a že členské štáty vymažú údaje ešte pred lehotou piatich rokov v prípade, že je doba odoprenia vstupu kratšia.

4.5. Doby uchovávanía údajov

Hoci sa zásada uchovávanía nemení (všeobecným pravidlom je, že záznam by sa mal z SIS II vymazať, akonáhle sa vykoná činnosť vyžadovaná v zázname), výsledkom návrhov je všeobecné predĺženie doby uchovávanía pre záznamy.

Schengenský dohovor ustanovil preskúmanie potreby priebežného uchovávanía údajov nie dlhšie než tri roky po ich vložení (alebo jeden rok v prípade údajov vložených na účely diskretného dohľadu). Nové návrhy predpokladajú automatické vymazanie (s možnosťou výhrad pre vydávajúci členský štát) po piatich rokoch pri údajoch o prisťahovalectve, 10 rokoch pri údajoch o zatknutí, nezvestných osobách a osobách, ktoré sú hľadané na účely súdneho konania, a troch rokoch pri osobách, ktoré sa majú podrobiť diskretnému dohľadu.

Hoci v zásade budú členské štáty musieť vymazať údaje po splnení účelu záznamu, znamená to významné predĺženie maximálneho obdobia uchovávanía údajov (vo väčšine prípadov až na trojnásobok) bez akéhokoľvek odôvodnenia zo strany Komisie. V prípade údajov o prisťahovalectve sa dá iba tušiť, že päťročné trvanie sa spája s trvaním zákazu vstupu uvedeným v návrhu smernice o vrátení. Vo všetkých ostatných prípadoch neexistuje dôvod, o ktorom by EDPS vedel.

Potenciálny vplyv predmetov údajov oznámených v SIS môže mať závažné následky na život dotknutých osôb. Zvlášť znepo-

kojivé je to v prípade záznamov o osobách na účely diskretného dohľadu alebo osobitných kontrol, keďže takéto záznamy sa môžu vytvárať na základe podozrenia.

EDPS by chcel poznať vážny dôvod na takéto predĺženie obdobia uchovávanía údajov. Ak neexistuje presvedčivé odôvodnenie, navrhuje skrátenie týchto období na ich súčasnú dĺžku, pričom trvá najmä na prípadoch záznamov na účely diskretného dohľadu alebo osobitných kontrol.

4.6. Prístup orgánov zodpovedných za vydávanie osvedčení o evidencii vozidla

Hlavný problém spočíva vo výbere viac než otázneho právneho základu. Komisia nedokázala presvedčivo odôvodniť použitie „dopravného“ právneho základu pre prvý pilier pri opatreniach, ktorými by sa umožnil prístup správnych orgánov do SIS na účely predchádzania trestnej činnosti a boja proti nej (obchod s odcudzenými vozidlami). Potreba dôkladného odôvodnenia a pevného právneho základu na poskytnutie prístupu do SIS II sa podrobne rozobrala v bode 4.2.2 tohto stanoviska.

EDPS sa odvoláva na poznámky k tejto téme, ktoré vypracoval JSA pre Schengen vo svojom stanovisku k navrhovanému právnemu základu pre SIS II. Konkrétne by sa malo postupovať podľa návrhu JSA pre Schengen, aby sa navrhované rozhodnutie zmenilo a doplnilo s cieľom zaradiť doň takýto prístup.

5. ÚLOHA KOMISIE A ČLENSKÝCH ŠTÁTOV

Kľúčovou otázkou nielen pre hladké fungovanie systému, ale i z hľadiska dohľadu, je jasný opis a rozdelenie povinností v kontexte SIS II. Rozdelenie dozorných právomocí bude vyplývať z opisu povinností, a preto je potrebná absolútna zrozumiteľnosť.

5.1. Úloha Komisie

EDPS víta kapitolu III oboch návrhov, ktorá opisuje úlohu a povinnosti Komisie vo vzťahu k SIS II (ako úlohu „operačného riadenia“). Takéto vysvetlenie sa v návrhu o VIS nenachádzalo. Táto kapitola sama osebe však nevymedzuje úlohu Komisie vyčerpávajúco. V skutočnosti, ako sa uvádza v kapitole 9 tohto stanoviska, sa Komisia zúčastňuje na vykonávaní a riadení systému prostredníctvom komitologického postupu.

Z hľadiska ochrany údajov zohráva Komisia úlohu, ktorá je známa aj v systémoch VIS a Eurodac, čiže inštitúcie zodpovednej za operačné riadenie. V kombinácii s jej hlavnou úlohou pri rozvoji a údržbe systému by sa to malo vnímať ako úloha kontrolóra sui generis. Táto úloha je, ako sa už spomenulo v stanovisku EDPS k VIS, omnoho viac než úloha spracovateľa, ale tiež obmedzenejšia než úloha obvyčajného kontrolóra, keďže Komisia nemá vôbec prístup k údajom spracovávaným v SIS II.

Keďže sa SIS II vybuduje na komplexných systémoch, z ktorých niektoré sa spoliehajú na úplne nové technológie, EDPS trvá na posilnení zodpovednosti Komisie pri aktualizácii systémov prostredníctvom zavádzania najlepších dostupných technológií týkajúcich sa bezpečnosti a ochrany údajov.

Preto by sa do článku 12 návrhov malo vložiť, že Komisia by mala pravidelne navrhovať zavádzanie nových technológií, ktoré predstavujú v tejto oblasti to najmodernejšie a prostredníctvom ktorých sa zvýši úroveň ochrany údajov a bezpečnosti, ako aj uľahčia úlohy vnútroštátnych orgánov, ktoré majú k týmto údajom prístup.

5.2. Úloha členských štátov

Situácia členských štátov nie je úplne jasná, keďže je dosť zložité zistiť, ktoré orgány sa stanú kontrolórom údajov.

Návrhy opisujú úlohu Národného úradu pre SIS II (zabezpečiť prístup príslušných orgánov k SIS II), ako aj orgánov SIRENE (zabezpečiť výmenu všetkých dodatočných informácií). Členské štáty musia zabezpečiť aj fungovanie a bezpečnosť svojich NS (národných systémov). Nie je jasné, či táto posledná povinnosť prípadne niektorému z uvedených orgánov. V každom prípade sa v tejto súvislosti vyžaduje vysvetlenie.

Z hľadiska ochrany údajov by sa Komisia a členské štáty mali považovať za spoločných kontrolórov, pričom každý z nich má osobitné povinnosti. Uznatie tohto doplnkového poslania je jediným spôsobom, akým sa zabezpečí, že žiadna z oblastí činnosti SIS II neostane bez dohľadu.

6. PRÁVA DOTKNUTÝCH OSÔB

6.1. Informácie

6.1.1. Navrhované nariadenie

Článok 28 navrhovaného nariadenia predpokladá právo na informovanie dotknutej osoby, pričom sa drží najmä článku 10

smernice 95/46. Toto je v porovnaní so súčasnou situáciou vítanou zmenou, nakoľko v dohovore sa explicitne nepredpokladá právo na informácie. V nasledujúcich bodoch však ešte stále existuje priestor na určité zlepšenie.

Na zoznam by sa mali pridať niektoré informácie, pretože by to prispelo k spravodlivému zaobchádzaniu s dotknutou osobou⁽¹⁾. Tieto informácie by sa mali týkať doby uchovávanía údajov, existencie práva požadovať preskúmanie rozhodnutia o vytvorení záznamu alebo práva odvolať sa voči nemu (v niektorých prípadoch, pozri článok 15 ods. 3 navrhovaného nariadenia), možnosti pomoci od orgánu pre ochranu údajov a existencie opravných prostriedkov.

V navrhovanom nariadení nie je ani náznak týkajúci sa momentu, kedy by sa informácie mali poskytnúť. Týmto by sa mohol znemožniť výkon práv dotknutej osoby. Aby boli tieto práva účinné, nariadenie by malo ustanoviť presný moment, v ktorom by sa mali informácie poskytnúť, pričom by to záviselo od orgánu, ktorý vytvoril záznam.

Praktickým riešením by bolo vloženie informácií o zázname do rozhodnutia, ktoré je primárnym dôvodom na záznam: buď súdne alebo správne rozhodnutie založené na ohrození verejného poriadku (...) alebo rozhodnutie o vrátení alebo príkaz na vyhostenie spojený so zákazom ďalšieho vstupu. Tieto ustanovenia by sa mali vložiť do článku 28 nariadenia.

6.1.2. Navrhované rozhodnutie

Článok 50 rozhodnutia ustanovuje, že informácie sa poskytujú na žiadosť dotknutej osoby a uvádza možné dôvody na odmietnutie poskytnutia takýchto informácií. Pri povahe údajov a kontexte, v ktorom sa spracovávajú, sú obmedzenia tohto práva zjavne pochopiteľné.

Právo na informácie by však nemalo podliehať žiadosti dotknutej osoby (to by bolo skutočne skôr vymedzením žiadosti o prístup). Je možné sa domnievať, že potreba „žiadať“ o informácie bola odôvodnená v prípadoch, kedy nebolo možné informovať dotknutú osobu, pretože nebolo známe miesto jej pobytu.

Táto skutočnosť by sa lepšie riešila vložením výnimky z práva na informácie v prípadoch, ak je poskytnutie informácií nemožné alebo ak si vyžaduje neprimerané úsilie. Článok 50 rozhodnutia by sa mal zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.

⁽¹⁾ V rovnakom zmysle pozri stanovisko EDPS k zriadeniu vízového informačného systému, časť 3.10.1.

Toto riešenie by tiež bolo v súlade s uplatňovaním návrhu rámcového rozhodnutia o ochrane údajov v treťom pilieri.

6.2. Prístup

Navrhované nariadenie aj rozhodnutie zavádzajú lehoty na odpoveď na žiadosti o prístup, čo je pozitívny vývoj. Keďže je však postup vykonávania práva na prístup vymedzený na vnútroštátnej úrovni, možno sa zaujímať, ako môžu lehoty v návrhoch vzájomne fungovať s platnými postupmi, najmä ak majú členské štáty kratšie lehoty na odpoveď na žiadosti o prístup. Malo by sa vysvetliť, že by sa mali uplatňovať lehoty, ktoré sú najvýhodnejšie pre dotknuté osoby.

6.2.1. Navrhované nariadenie

Treba pripomenúť, že obmedzenia práva na prístup („sa odmietne, ak to môže škodiť vykonaniu zákonnej úlohy v súvislosti so záznamom alebo pre ochranu práv a slobôd tretích osôb“), ktoré v súčasnosti existuje v Schengenskom dohovore, sa v navrhovanom nariadení nenachádza.

Dôvodom je však zrejme uplatniteľnosť smernice 95/46/ES, ktorá predpokladá (vo svojom článku 13) možnosť zaviesť vo vnútroštátnych právnych predpisoch výnimky. V každom prípade by sa však malo zdôrazniť, že použitie článku 13 vo vnútroštátnych právnych predpisoch na obmedzenie práva na prístup by malo byť vždy v súlade s článkom 8 EDLP a len obmedzené.

6.2.2. Navrhované rozhodnutie

Navrhované rozhodnutie pristupuje k obmedzeniam ako Schengenský dohovor. Navrhované rámcové rozhodnutie obsahuje v zásade rovnaké obmedzenia práva na prístup; takže prijatie tohto nástroja nebude z tohto hľadiska znamenať žiadny rozdiel.

Keďže v niekoľkých členských štátoch je prístup k údajom z oblasti vynútiteľnosti práva „nepriamy“ (čo znamená, že sa vykonáva prostredníctvom vnútroštátneho orgánu pre ochranu údajov), mohlo by byť užitočné ustanoviť povinnosť orgánov pre ochranu údajov aktívne spolupracovať pri výkone práva na prístup.

6.3. Právo na preskúmanie rozhodnutia o vytvorení záznamu alebo na odvolanie sa proti nemu

Článok 15 ods. 3 zriaďuje právo na preskúmanie rozhodnutia o vytvorení záznamu alebo na odvolanie sa proti nemu pred

súdnym orgánom v prípade, že toto rozhodnutie prijme správny orgán. V porovnaní s platným znením Schengenského dohovoru je to vítaným doplnením.

Zdôrazňuje potrebu úplných a včasných informácií o dotknutej osobe, ako sa spomína v bode 6.1 vyššie: bez týchto informácií by toto nové právo ostalo len v teoretickej rovine.

6.4. Opravné prostriedky

Článok 30 navrhovaného nariadenia a článok 52 navrhovaného rozhodnutia ustanovujú právo na žalobu alebo sťažnosť o získanie informácií alebo nápravu na súde ktoréhokoľvek členského štátu v prípade, že sa dotknutej osobe odoprie právo na prístup, opravu alebo vymazanie údajov.

Znenie („každá osoba na území ktoréhokoľvek členského štátu“) naznačuje, že nato, aby mohol navrhovateľ podať žalobu na súd, sa musí fyzicky nachádzať na takomto území. Toto územné obmedzenie nie je odôvodnené a mohlo by spôsobiť stratu účinnosti opravných prostriedkov, keďže navrhovateľ veľmi často žaluje práve preto, že sa mu odoprie vstup na schengenské územie. Okrem toho sa z hľadiska navrhovaného nariadenia musí zohľadniť článok 22 smernice, keďže smernica je *lex generalis*; ustanovuje, že „každá osoba“ má právo na súdny opravný prostriedok bez ohľadu na miesto jej pobytu. Ani navrhované rámcové rozhodnutie neobsahuje územné obmedzenie. EDPS navrhuje územné obmedzenie z článku 30 a článku 52 vypustiť.

7. DOZOR

7.1. Úvodná poznámka: rozdelenie povinností

Návrhy rozdeľujú dozorné úlohy medzi vnútroštátne dozorné orgány⁽¹⁾ a EDPS, každému v rámci vlastného rozsahu pôsobnosti. Je to v súlade s prístupom návrhov k platnému právu a k zodpovednosti za prevádzku a používanie systému SIS II, ako aj s potrebou účinného dozoru.

EDPS preto víta tento prístup v článku 31 navrhovaného nariadenia a v článku 53 navrhovaného rozhodnutia. Pre lepšie pochopenie a objasnenie príslušných úloh však EDPS navrhuje rozdelenie každého článku na niekoľko ustanovení, pričom každé z nich sa bude venovať úrovni dozoru tak, ako tomu bolo v návrhu o VIS.

⁽¹⁾ V menšom rozsahu sa zúčastňujú aj dozorné orgány Europolu a Eurojustu.

7.2. Dozor zo strany vnútroštátnych orgánov pre kontrolu údajov

Podľa článku 31 navrhovaného nariadenia a článku 53 navrhovaného rozhodnutia musí každý členský štát zabezpečiť, aby zákonnosť spracovania osobných údajov v SIS II monitoroval nezávislý orgán.

Článok 53 navrhovaného rozhodnutia pridáva právo jednotlivca, aby požiadal dozorný orgán o kontrolu zákonnosti spracovania údajov, ktoré sa ho týkajú. Do navrhovaného nariadenia sa podobné ustanovenie nezahrnulo, keďže smernica sa uplatňuje ako *lex generalis*. Preto sa musí konštatovať, že vnútroštátne orgány pre ochranu údajov môžu v súvislosti s SIS II vykonávať všetky právomoci, ktoré im prislúchajú z článku 28 smernice 95/46/ES, vrátane kontroly zákonnosti spracovania údajov. Článok 31 ods. 1 nariadenia vysvetľuje ich poslanie ale nemôže ustanovovať obmedzenie týchto právomocí. Uznanie týchto právomocí by sa malo vysvetliť v znení navrhovaného nariadenia.

Čo sa týka navrhovaného rozhodnutia, priznáva vnútroštátnym dozorným orgánom rozsiahlejšie právomoci, keďže jeho *lex generalis* je iný. Situácia, v ktorej by dozorné orgány mali rôzne poslanie a právomoci podľa kategórie spracovávaných údajov, však nie je rozumná a je veľmi zložitá na praktické uplatňovanie. Preto by sa jej malo predísť, buď pridelením rovnakých právomocí týmto orgánom v znení samotného navrhovaného rozhodnutia, alebo pridelením ďalších právomocí orgánom pre ochranu údajov prostredníctvom odkazu na iný *lex generalis* (konkrétne rámcové rozhodnutie o ochrane údajov v treťom pilieri).

7.3. Dozor zo strany EDPS

EDPS sleduje, aby sa činnosti Komisie spojené so spracovaním údajov vykonávali v súlade s návrhmi. Podobne by mal byť EDPS schopný vykonávať všetky svoje právomoci podľa nariadenia 45/2001, pričom by sa však mali zohľadniť obmedzené právomoci Komisie v súvislosti so samotnými údajmi.

Je užitočné dodať, že podľa článku 46 písm. f) nariadenia 45/2001 EDPS „spolupracuje s národnými dozornými orgánmi v rozsahu nevyhnutnom pre výkon ich príslušných služobných povinností“. Spolupráca s členskými štátmi pri dozore SIS II nevychádza len z návrhov, ale aj z nariadenia 45/2001.

7.4. Spoločný dozor

V návrhoch sa tiež stanovuje potreba koordinácie dozorných činností rôznych zúčastnených orgánov. Článok 31 navrhovaného nariadenia a článok 53 navrhovaného rozhodnutia ustanovujú, že „vnútroštátne dozorné orgány a Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov navzájom aktívne spolupracujú. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov na tento účel zvoláva zasadnutie najmenej raz do roka.“

EDPS víta tento návrh, ktorý v podstate obsahuje potrebné prvky na nadviazanie spolupráce – ktorá je skutočne kľúčovou – medzi orgánmi zodpovednými za dozor na vnútroštátnej a Európskej úrovni. Malo by sa zdôrazniť, že hoci návrhy ustanovujú zasadnutie najmenej raz do roka, malo by sa to považovať za minimum.

Tieto ustanovenia (článok 31 navrhovaného nariadenia a článok 53 navrhovaného rozhodnutia) by mohli mať prospech z určitých objasnení obsahu uvedenej spolupráce. Existujúci JSA má právomoc preskúmať ťažkosti týkajúce sa interpretácie alebo uplatňovania dohovoru, preštudovať problémy, ktoré sa môžu vyskytnúť pri výkone nezávislého dozoru alebo práva na prístup, a vypracovávať zosúladené návrhy na spoločné riešenie existujúcich problémov.

Nové návrhy nemôžu viesť k zúženiu existujúceho rozsahu spoločného dozoru. Ak je jasné, že orgány pre ochranu údajov môžu v súvislosti s SIS II vykonávať všetky dozorné právomoci, ktoré im prideluje smernica, spolupráca týchto orgánov môže zahŕňať množstvo aspektov dozoru nad SIS II vrátane úloh existujúceho JSA podľa článku 115 Schengenského dohovoru.

Aby to však bolo absolútne jasné, bolo by užitočné to explicitne opätovne potvrdiť v návrhoch.

8. BEZPEČNOSŤ

Riadenie a dodržiavanie optimálneho stupňa bezpečnosti SIS II predstavuje základnú požiadavku na zaistenie požadovanej ochrany osobných údajov uložených v databáze. Aby sa získala uspokojujúca úroveň ochrany na zvládnutie možného rizika súvisiaceho s infraštruktúrou systému a so zúčastnenými osobami, musia sa zaviesť riadne bezpečnostné opatrenia. Táto téma sa teraz rieši v rôznych častiach návrhu, pričom bude potrebné určité zlepšenie.

Články 10 a 13 návrhu obsahujú rôzne opatrenia v oblasti bezpečnosti údajov a vymedzujú druhy zneužitia, ktorým treba predchádzať. EDPS víta skutočnosť, že sa do týchto článkov vložili ustanovenia o systematickej (samo)kontrole bezpečnostných opatrení.

Článok 59 navrhovaného rozhodnutia a článok 34 navrhovaného nariadenia, ktoré upravujú monitorovanie a hodnotenie, by sa nemali týkať len aspektov výkonu, hospodárnosti a kvality služieb, ale aj súladu s právnymi požiadavkami, a to najmä v oblasti ochrany údajov. EDPS preto odporúča, aby sa rozsah pôsobnosti týchto článkov rozšíril na monitorovanie a podávanie správ o zákonnosti spracovania.

Okrem toho, na doplnenie článku 10 ods. 1 písm. f) alebo článku 18 navrhovaného rozhodnutia a článku 17 navrhovaného nariadenia o riadne oprávnených pracovníkoch, ktorí majú prístup k údajom, by sa malo doplniť, že členské štáty (ako aj Europol a Eurojust) by mali zaisťovať, aby boli k dispozícii presné profily užívateľov (ktoré by boli k dispozícii vnútroštátnym dozorným orgánom na účely kontroly). Okrem užívateľských profilov musia členské štáty vypracovať úplný zoznam údajov o totožnosti užívateľov a stále ho aktualizovať. To isté platí obdobne pre Komisiu.

Tieto bezpečnostné opatrenia sú doplnené o monitorovanie a organizačné ochranné opatrenia. Článok 14 návrhov opisuje podmienky a účely, na ktoré sa musia uchovávať záznamy všetkých operácií spracovania údajov. Tieto záznamy sa neuchovávajú len na účely monitorovania ochrany údajov a zaistenia ich bezpečnosti, ale tiež na vykonávanie pravidelnej samokontroly SIS II, ktorá sa vyžaduje podľa článku 10. Správy o samokontrole prispievajú k účinnému vykonávaniu úloh dozorných orgánov, ktoré budú počas vlastného kontrolného postupu schopné zistiť najslabšie miesta a zamerať sa na ne.

Ako sa už v tomto stanovisku uviedlo, znásobenie prístupových bodov systému sa musí náležite odôvodniť, keďže automaticky zvyšuje riziko zneužitia. V článku 4 ods. 1 písm. b) by sa preto malo požadovať konkrétne preukázanie potreby druhého prístupového bodu.

Návrhy jasne nevysvetľujú potrebu vnútroštátnych kópií centrálného systému a spôsobujú vážne obavy, pokiaľ ide o celkový stupeň rizika a bezpečnosť systému, ako napríklad:

- znásobenie kópií zvyšuje riziko zneužitia (najmä pri zohľadnení prítomnosti nových údajov, ako sú biometrické údaje),

- údaje, ktorých sa tieto kópie týkajú, nie sú riadne vymedzené,

- požiadavky článku 9 na presnosť, kvalitu a dostupnosť predstavujú veľkú technickú výzvu a preto zvyšujú náklady podľa stavu dostupnej techniky,

- dozor nad týmito kópiami zo strany vnútroštátnych orgánov si bude vyžadovať dodatočné ľudské a finančné zdroje, ktoré nemusia byť vždy dostupné.

Vzhľadom na tieto riziká nie je EDPS presvedčený ani o potrebe (z hľadiska dostupných technológií), ani o pridanej hodnote používania vnútroštátnych kópií. Odporúča vypustiť možnosť členských štátov využívať vnútroštátne kópie.

Ak sa však majú vytvoriť vnútroštátne kópie, EDPS pripomína, že na ich vnútroštátne použitie sa musí uplatňovať prísna zásada obmedzenia účelu. Taktiež sa v národnej kópii nesmie vyhľadávať iným spôsobom, ako v centrálnej databáze.

Zákonnosť operácie, ktorou sa spracovávajú osobné údaje, je založená na prísnom dodržiavaní bezpečnosti a integrity údajov. EDPS bude tieto procesy efektívne monitorovať v prípade, že dokáže prostredníctvom analýzy dostupných protokolov monitorovať nielen bezpečnosť údajov, ale aj ich integritu. Preto je potrebné doplniť do článku 14 ods. 6. „integritu údajov“.

9. KOMITOLÓGIA

Komitologické postupy sa v návrhoch predpokladajú v niekoľkých prípadoch, keď sa na realizáciu alebo riadenie SIS II vyžadujú technické rozhodnutia. Ako sa už z podobných dôvodov uviedlo v stanovisku k VIS, tieto rozhodnutia budú mať podstatný vplyv na riadne vykonávanie zásady účelu a proporcionality.

EDPS navrhuje, aby sa rozhodnutia so zásadným vplyvom na ochranu údajov, ako napríklad prístup k údajom a ich vkladanie, výmena dodatočných informácií, kvalita údajov a kompatibilita záznamov, technický súlad vnútroštátnych kópií atď. by sa mali prijímať formou nariadenia alebo rozhodnutia, a najlepšie s použitím spolurozhodovacieho postupu (1).

(1) V rovnakom zmysle pozri stanovisko EDPS k vízovému informačnému systému, ods. 3.12, a stanovisko EDPS k návrhu smernice o uchovávaní údajov spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejných elektronických komunikačných služieb vydané 26. septembra 2005, časť 60.

Vo všetkých ostatných prípadoch s vplyvom na ochranu údajov by EDPS mal mať možnosť poskytovať poradenstvo pri výbere alternatív, ktoré si zvolia tieto výbory.

Poradná úloha EDPS by sa mala nachádzať v článkoch 60 a 61 rozhodnutia a v článku 35 nariadenia.

V osobitnom prípade technických pravidiel pre prepájanie záznamov (článok 26 nariadenia a článok 46 rozhodnutia) sa musí vysvetliť potreba rozdielnej komitologickej metódy (poradná metóda pri rozhodnutí a regulačná metóda pri nariadení).

10. INTEROPERABILITA

Keďže stále chýba oznámenie Komisie o interoperabilite nových systémov EÚ, je zložitá riadne zhodnotiť pridanú hodnotu predpokladaných, ale ešte nevymedzených synergických účinkov.

EDPS by chcel v tejto súvislosti poukázať na vyhlásenie Rady o boji proti terorizmu z 25. marca 2004, v ktorej sa od Komisie žiada, aby predložila návrhy s cieľom posilniť interoperabilitu a synergické účinky medzi informačnými systémami (SIS, VIS a Eurodac). Tiež by chcel poukázať na prebiehajúce diskusie vzhľadom na to, ktorý orgán by mohol byť v budúcnosti poverený riadením rôznych rozsiahlych systémov (pozri tiež bod 3.8 tohto stanoviska).

EDPS už vo svojom stanovisku k vízovému informačnému systému uviedol, že interoperabilita je dôležitým a rozhodujúcim predpokladom účinnosti rozsiahlych systémov IT, ako je SIS II. Poskytuje možnosť znížiť celkové náklady konzistentným spôsobom a zabrániť prirodzenej nadbytočnosti nerovnorodých prvkov.

— Interoperabilita môže prispieť aj k cieľu zachovania vysokej úrovne bezpečnosti v priestore bez kontrol na vnútorných hraniciach členských štátov, a to prostredníctvom zavádzania rovnakých procesných noriem pre všetky základné prvky tejto politiky. Je však dôležité rozlišovať medzi dvoma stupňami interoperability:

— Veľmi potrebná je interoperabilita medzi členskými štátmi EÚ; záznam zaslaný orgánmi jedného členského štátu musí byť skutočne interoperabilný so záznamami,

ktoré zaslali orgány ktoréhokoľvek iného členského štátu.

— Interoperabilita medzi systémami vytvorenými na rôzne účely alebo interoperabilita so systémami tretích krajín je podstatne otáznejšia.

Spomedzi dostupných ochranných opatrení používaných na obmedzenie účelu systému a na predchádzanie neplánovaného využívania funkčnosti („function creep“) môže k tomuto obmedzeniu prispieť použitie rôznych technických noriem. Okrem toho by sa malo dôkladne podložiť dokumentmi akékoľvek vzájomné pôsobenie dvoch rozličných systémov. Interoperabilita by nikdy nemala viesť k takej situácii, aby orgán, ktorý nie je oprávnený na prístup k určitým údajom alebo na ich používanie, mohol získať takýto prístup cez iný informačný systém. Zo znenia návrhov sa napríklad zdá, že automatický systém na identifikáciu odtlačkov prstov (AFIS) sa v prvých rokoch trvania SIS II nebude používať; odkazuje sa v nich len na budúci biometrický vyhľadávací nástroj. Ak sa uvažuje o scenári použitia AFIS z iných systémov EÚ, malo by sa to jasne zdokumentovať spolu s potrebnými ochrannými opatreniami vyžadovanými na takéto synergické účinky.

EDPS chce opäť zdôrazniť, že interoperabilita systémov sa nemôže zavádzať v rozpore so zásadou obmedzenia účelu a že by sa mu mal predložiť akýkoľvek návrh v tejto veci.

11. ZHRNUTIE ZÁVEROV

11.1. Všeobecné body

1. EDPS víta niekoľko pozitívnych aspektov týchto návrhov, ktoré v určitých bodoch predstavujú zlepšenie oproti súčasnému stavu. Uznáva, že ustanovenia o ochrane údajov sa, všeobecne povedané, navrhovali veľmi starostlivo.

2. EDPS zdôrazňuje, že nový právny režim by aj pri svojej komplexnosti mal

— zabezpečiť vysokú úroveň ochrany údajov,

— byť predvídateľný pre občanov, ako aj orgány, ktoré údaje spoločne používajú,

— byť konzistentne uplatňovaný v rôznych súvislostiach (prvý a tretí pilier).

3. Okrem toho by malo byť doplnenie nových prvkov do SIS II, ktoré zvýši jeho možný vplyv na život jednotlivca, spravované prísnejšími ochrannými opatreniami, ktoré sa opisujú v stanovisku. Konkrétne:
- Prístup do SIS II sa nemôže udeliť novým orgánom bez zásadného odôvodnenia. Tiež by sa mal obmedziť v čo najväčšom rozsahu, pokiaľ ide o dostupné údaje i o oprávnené osoby.
 - Prepojenie záznamov nesmie nikdy, a ani nepriamo, viesť k zmene prístupových práv.
 - Neprijaté právne predpisy sa nesmú považovať za platný dôvod na vloženie údajov do SIS II (záznamy na účely odoprenia vstupu).
 - Právny základ na prístup orgánov zodpovedných za vydávanie osvedčení o evidencii vozidla by sa mal znovu zvážiť, keďže sa zameriava hlavne na boj proti trestnej činnosti.
 - EDPS uznáva, že použitie biometrických údajov môže zlepšiť výkonnosť systému a pomôcť obetiam krádeže identity. Zdá sa však, že vplyv tejto novinky nie je dostatočne premyslený a spoľahlivosť príslušných údajov je nadhodnotená.
3. Pri poskytovaní prístupu do SIS II akémukoľvek orgánu by sa mali uplatňovať prísne podmienky:
- prístup musí byť v súlade so všeobecným účelom SIS II a s jeho právnym základom,
 - musí sa preukázať potreba prístupu k údajom v SIS II,
 - použitie údajov sa musí vymedziť explicitne a reštriktívne,
 - podmienky prístupu musia byť riadne vymedzené a obmedzené. Konkrétne by mal aj pre Europol a Eurojust existovať aktualizovaný zoznam osôb oprávnených na prístup.
 - skutočnosť, že sa týmto orgánom umožní prístup k údajom v SIS II, nemôže byť v žiadnom prípade dôvodom na vloženie alebo uchovávanie údajov v systéme, ak nie sú potrebné pre konkrétny záznam, ktorého sú súčasťou,
 - ak to nie je nevyhnutné na účely, kvôli ktorým sa údaje vložili, doba uchovávania údajov sa nesmie predĺžiť.

11.2. Konkrétne pripomienky

1. EDPS víta skutočnosť, že Komisia uznala, že nariadenie 45/2001 sa vzťahuje na všetky činnosti Komisie súvisiace so spracovaním údajov v SIS II, keďže sa tým pomôže zabezpečiť jednotné a homogénne uplatňovanie pravidiel týkajúcich sa ochrany základných práv a slobôd jednotlivca so zreteľom na spracovávanie osobných údajov.
2. S cieľom zabezpečiť prísne obmedzenie účelu na vnútroštátnej úrovni odporúča EDPS, aby sa do návrhov o SIS II (menovite článku 21 navrhovaného nariadenia a článku 40 navrhovaného rozhodnutia) zaviedlo ustanovenie s rovnakým účinkom ako súčasný článok 102.4 Schengenského dohovoru, ktorým sa obmedzuje možnosť členských štátov ustanoviť použitie údajov, ktoré sa nepredpokladá v zneniach o SIS II.
4. V konkrétnom prípade Eurovalu a Eurojustu EDPS naliehavo vyzýva Komisiu, aby reštriktívne vymedzila úlohy, na výkon ktorých by bol prístup odôvodnený. Prístup Eurovalu a Eurojustu by sa okrem toho mal obmedziť na údaje o osobách, ktorých meno sa už v ich záznamoch objavuje. V prípade Eurovalu a Eurojustu sa tiež navrhuje poskytnutie len jedného prístupového bodu.
5. Čo sa týka záznamov na účely odoprenia vstupu, ustanovenia založené na ešte neprijatých právnych predpisoch by sa mali buď stiahnuť alebo preformulovať na základe platných právnych predpisov spôsobom, ktorý umožní, aby osoby presne vedeli, aké opatrenia voči nim môžu použiť príslušné orgány.
6. Doby uchovávania údajov sa predĺžili bez akéhokoľvek závažného odôvodnenia. Ak neexistuje presvedčivé odôvodnenie, mali by sa skrátiť na ich súčasné trvanie, pričom najmä v prípade záznamov na účely diskrétného dohľadu alebo osobitných kontrol.

7. Úloha Komisie sa opisuje ako úloha inštitúcie, ktorá zodpovedá za operačné riadenie. V kombinácii s jej hlavnou úlohou pri rozvoji a údržbe systému by sa to malo vnímať ako úloha kontrolóra *sui generis*. Táto úloha je omnoho viac než úloha spracovateľa, ale tiež obmedzenejšia než úloha obvyčajného kontrolóra, keďže Komisia nemá vôbec prístup k údajom spracovávaným v SIS II.

Do článku 12 oboch návrhov by sa malo vložiť, že pri uplatňovaní tejto úlohy by mala Komisia pravidelne navrhovať zavádzanie nových technológií, ktoré predstavujú v tejto oblasti to najmodernejšie a prostredníctvom ktorých sa zvýši úroveň ochrany údajov a bezpečnosti.

8. Pokiaľ ide o úlohu členských štátov, je potrebné vysvetlenie z hľadiska orgánov, ktoré konajú v pozícii kontrolóra.

9. K informáciám o dotknutých osobách:

— v navrhovanom nariadení by sa do zoznamu mali doplniť niektoré informácie: doba uchovávaní údajov, existencia práva požadovať preskúmanie rozhodnutia o vytvorení záznamu alebo odvolať sa voči nemu, možnosť pomoci od orgánu pre ochranu údajov a existencia opravných prostriedkov.

Čo sa týka momentu, kedy sa informácie poskytnú, mala by sa ustanoviť povinnosť najprv poskytnúť informácie o zázname v rozhodnutí, ktoré je dôvodom na záznam.

— v navrhovanom rozhodnutí by sa mal zmeniť a doplniť článok 50, aby sa právo na informácie nezakladalo na žiadosti dotknutej osoby.

10. Čo sa týka lehôt na odpoveď na žiadosť o prístup, víta sa zavedenie týchto lehôt do návrhov. Ak lehoty stanovujú aj vnútroštátne predpisy, malo by sa vysvetliť, že by sa mali uplatňovať lehoty, ktoré sú najvýhodnejšie pre dotknuté osoby.

Okrem toho by bolo užitočné ustanoviť povinnosť orgánov pre ochranu údajov aktívne spolupracovať pri výkone práva na prístup.

11. Pokiaľ ide o právo na opravné prostriedky, EDPS navrhuje vypustiť územné obmedzenie z článku 30 a článku 52.

12. K právomociam vnútroštátnych orgánov pre ochranu údajov:

— v nariadení: musí sa konštatovať, že môžu v súvislosti s SIS II vykonávať všetky právomoci, ktoré im prislúchajú podľa článku 28 smernice 95/46/ES; toto by sa malo objasniť v texte navrhovaného nariadenia.

— čo sa týka navrhovaného rozhodnutia: dozorným orgánom by sa mali priznať rovnaké právomoci, ako v nariadení/smernici.

13. Pokiaľ ide o právomoci EDPS: EDPS by mal byť schopný vykonávať všetky svoje právomoci podľa nariadenia 45/2001, pričom by sa však zohľadnili obmedzené právomoci Komisie v súvislosti so samotnými údajmi.

14. Čo sa týka koordinácie dozoru: v návrhoch sa tiež uznáva potreba koordinácie dozorných činností rôznych zúčastnených orgánov. EDPS víta skutočnosť, že návrhy v podstate obsahujú potrebné prvky na nadviazanie spolupráce medzi orgánmi zodpovednými za dozor na vnútroštátnej a európskej úrovni. Tieto ustanovenia (článok 31 navrhovaného nariadenia a článok 53 navrhovaného rozhodnutia) by mohli mať prospech z určitých objasnení obsahu uvedenej spolupráce.

15. Články 10 a 13 návrhu obsahujú rôzne opatrenia v oblasti bezpečnosti údajov; víta sa skutočnosť, že sa do týchto článkov vložili ustanovenia o systematickej (samo)kontrole bezpečnostných opatrení.

— Článok 59 navrhovaného rozhodnutia a článok 34 navrhovaného nariadenia, ktoré upravujú monitorovanie a hodnotenie, by sa nemali týkať len aspektov výkonu, hospodárnosti a kvality služieb, ale aj súladu s právnymi požiadavkami, a to najmä v oblasti ochrany údajov. Tieto ustanovenia by sa mali náležitým spôsobom zmeniť a doplniť.

— Okrem toho na doplnenie článku 10 ods. 1 písm. f) alebo článku 18 navrhovaného rozhodnutia a článku 17 navrhovaného nariadenia, by sa malo doplniť, že členské štáty, Eurojust by mali zaistiť, aby boli k dispozícii presné profily užívateľov (ktoré by boli k dispozícii vnútroštátnym dozorným orgánom na účely kontroly). Okrem užívateľských profilov musia členské štáty vypracovať úplný zoznam údajov o totožnosti užívateľov a stále ho aktualizovať. To isté platí pre Komisiu.

— Zákonnosť operácie, ktorou sa spracovávajú osobné údaje, je založená na prísnom dodržiavaní bezpečnosti a integrity údajov. EDPS by mal mať možnosť prostredníctvom analýzy dostupných protokolov monitorovať nielen bezpečnosť údajov, ale aj ich integritu. Preto je potrebné doplniť do článku 14 ods. 6. „integritu údajov“.

16. S používaním vnútroštátnych kópií sa spája množstvo dodatočných rizík. EDPS nie je presvedčený ani o potrebe (z hľadiska dostupných technológií), ani o pridanej hodnote používania vnútroštátnych kópií. Odporúča vyhnúť sa možnosti členských štátov využívať vnútroštátne kópie, alebo ju aspoň podstatne obmedziť. Ak sa však majú vytvoriť vnútroštátne kópie, na ich vnútroštátne použitie sa musí vzťahovať prísna zásada obmedzenia účelu. Taktiež sa vo vnútroštátnej kópii nesmie vyhľadávať iným spôsobom, ako v centrálnej databáze.
17. Ku komitológii: rozhodnutia s významným vplyvom na ochranu údajov by sa mali uskutočňovať s použitím spolu-rozhodovacieho postupu prostredníctvom nariadenia alebo

rozhodnutia. Ak sa skutočne použije komitologický postup, poradná úloha EDPS by sa mala nachádzať v článkoch 60 a 61 rozhodnutia a v článku 35 nariadenia.

18. Interoperabilita systémov sa nemôže vykonávať v rozpore so zásadou obmedzujúcou účel a akýkoľvek návrh v tejto veci by sa mal predložiť EDPS.

V Bruseli 19. októbra 2005

Peter HUSTINX

Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov
